

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

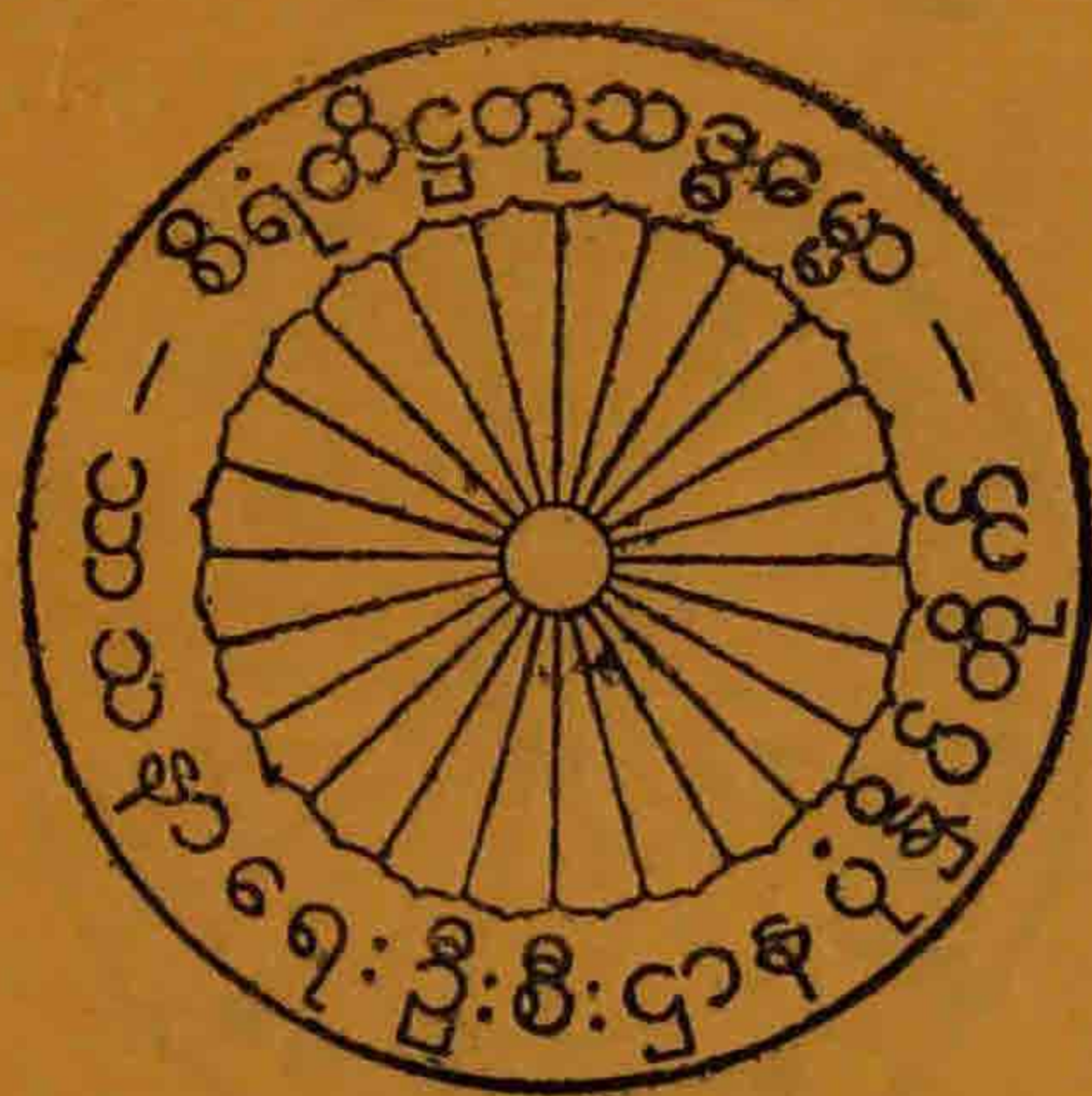
နိုင်ငံတော် သံသမဟာနာယကအဖွဲ့

ပရိယတ္တိပညာရေးစီမံကိန်း

စနစ်သစ် ပထမပြန်စာမေးပွဲ

ပထမငယ်တန်းအတွက်

# ကောသလ်နုထိချက်ပါဠိများ နိဿယ



ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်  
သာသနာရေးဦးစီးဌာနပုံနှိပ်တိုက်၌ ရိုက်နှိပ်သည်။

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

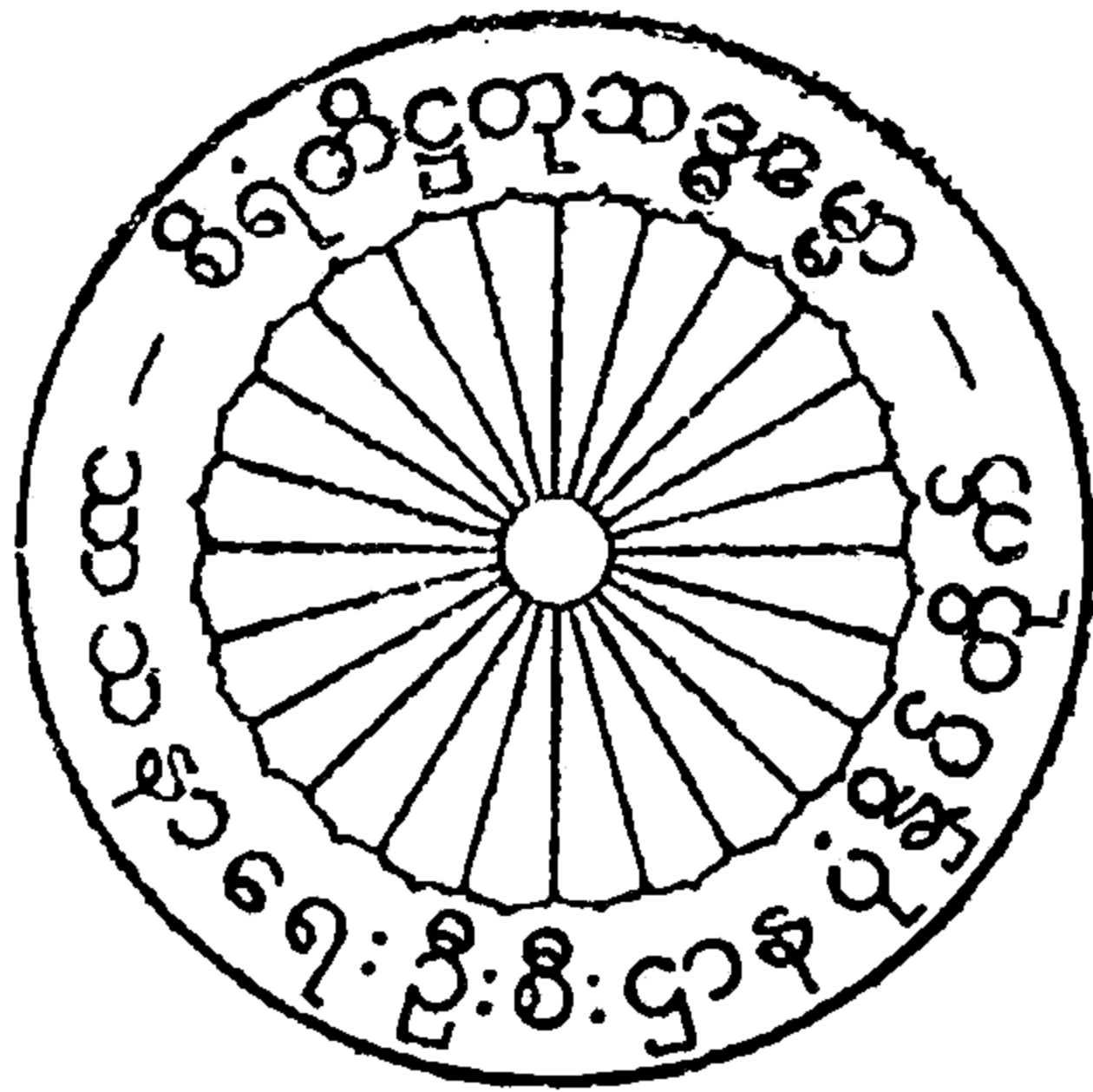
နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့

ပရိယတ္တိပညာရေးစီမံကိန်း

စနစ်သစ် ပထမပြန်စာမေးပွဲ

ပထမငယ်တန်းအတွက်

# ကောသလီနုတိချက် ငါဠိများ နိဿယ



ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

သာသနာရေး ဦးစီးဌာန ပုံနှိပ်တိုက်၊ ဘဏ္ဍာရေး ဝန်ကြီးဌာန

စာကြည့်တိုက်

ကမ္ဘာအေး၊ ရန်ကုန်

၁၉၈၀-၁၉၈၆

သာသနာ-၂၅၂၀

ကောဇာ-၁၃၄၈

ရန်ကုန်မြို့ ကမ္ဘာအေး သာသနာရေးဦးစီးဌာန  
ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရေး ဘဏ္ဍာရေးဦးစီးဌာန  
(မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၂၄၀၅/၀၂၅၂၇)က  
ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ပထမငယ်တန်းအတွက်

ကောက်နုတ်ချက်ပါဠိများနိဿယ

မာဘိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	နိဒါန်း (ကောက်နုတ်ချက်ပါဠိများနိဿယ ထုတ်ဝေကြောင်း) ....	[၁]
၂။	ပဏာမာသိသ ဂါထာပါဠိအနက် ....	[၂]
၃။	ဝိနယပိဋက မဟာဝဂ္ဂပါဠိ ရာဟုလဝတ္ထုနိဿယ	၁
၄။	။ ။ ဥပါလိဒါရကဝတ္ထုနိဿယ	၇
၅။	သံယုတ္တနိကာယ် သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် ပီယသုတ်နိဿယ	၁၄
၆။	။ ။ မလ္လိကာသုတ်နိဿယ	၁၈
၇။	အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် ဒုကနိပါတ် သမစိတ္တဝဂ်နိဿယ	၂၁
၈။	။ စတုတ္ထနိပါတ် ပတ္တကမ္မဝဂ် အဓမ္မိကသုတ်နိဿယ	၂၇
၉။	ခုဒ္ဒကနိကာယ် ဓမ္မပဒပါဠိတော် ယမကဝဂ်နိဿယ	၃၁
၁၀။	။ ဇာတကအဋ္ဌကထာ သီလဝိမံသကဇာတ် နိဿယ	၄၀
၁၁။	။ ။ သက္ကဏ္ဍိဇာတ်နိဿယ	၅၁

ပထမဇယ့်တန်း

ကောက်နှုတ်ချက်ပါဠိများ နိဿယ

နိဂါန်း

ကမ္ဘာလောကကြီး အတွင်း၌ အခြေအနေ အရပ်ရပ်တို့သည် အမြဲမပြတ် ပြောင်းလဲလျက်ရှိ နေကြ၏။ အချို့က ဆုတ်ယုတ်ညံ့ဖျင်းသော အားဖြင့် ပြောင်းလဲကြ၍ အချို့ကမူ တိုးတက်ကောင်းမွန်သောအားဖြင့် ပြောင်းလဲကြလေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ၁၃၄၂-ခုနှစ်၊ (၁၉၀၀-ပြည့်နှစ်)ဝယ် ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာတော်ဘက်၌ နိုင်ငံတော်အစိုးရ၏ ကူညီပံ့ပိုးမှုကို အားပြုရ၍ တိုးတက်ကောင်းမွန်သော ပြောင်းလဲမှုကြီးတစ်ခု အံ့ဩလောက်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ပေသည်။

မည်သည့်အချိန် မည်သည့်ကာလကမျှ ညီညွတ်အောင် စုစည်း၍ မရခဲ့သော မြန်မာနိုင်ငံတဝန်းလုံးရှိ သာသနာ့ဝန်ထမ်း ရဟန်းသံဃာတော် များသည် ၁၃၄၂-ခုနှစ် (၁၉၀၀-ပြည့်နှစ်) နယုန်လ၌ စည်းလုံးညီညွတ်မှုကို ရရှိကြ၍ ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ သံဃာ့အစည်းအဝေးပွဲကြီးကို ရန်ကုန်မြို့ ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေရှိ မဟာပါသာဏလှိုဏ်ဂူတော်ကြီးအတွင်း၌ စနစ်တကျ ကျင်းပနိုင်ခဲ့ကြပေသည်။

ယင်း ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ သံဃာ့အစည်းအဝေးပွဲကြီးက ပရိယတ္တိပညာရေး စီမံကိန်းကို-

- ၁။ ကိုယ်ကျင့်တရား ပိုမိုကောင်းမွန်စေခြင်း၊
- ၂။ ပိဋကတ်ကျမ်းဂန် နှစ်စပ်စေခြင်း၊
- ၃။ ပါဠိဘာသာတတ်မြောက် ကျမ်းကျင်စေခြင်း၊
- ၄။ မြန်မာစာပေအရေးအသားတော်စေခြင်း-

ဟူသော မူ ၄-ချက်နှင့်တကွ ချမှတ်လျက် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယက အဖွဲ့ကြီးကို ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့ပေသည်။

နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့သည် အစည်းအဝေးပွဲကြီးက ချမှတ် ထားသော ပရိယတ္တိပညာရေးစီမံကိန်းကို ၁၃၄၅-ခုနှစ် (၁၉၈၃-ခုနှစ်) မှစ၍ စနစ်သစ်ပထမပြန်စာမေးပွဲဟူသော နာမည်ဖြင့် ချမှတ်ထားသော မှုနှင့်အညီ အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့ပေသည်။ ပရိယတ္တိပညာရေးစီမံကိန်း မှု ၄-ချက်ထဲမှ “ပိဋကတ်ကျမ်းဂန်နွဲ့စပ်စေခြင်း” ဟူသောအမှတ် ၂-မူအရ စနစ်သစ်ပထမပြန်စာမေးပွဲ ပထမငယ်တန်း ကဝိလက္ခဏာဘာသာအတွက် “ပါဠိစာပေကောက်နုတ်ချက်” ကျမ်းစာကို ပြဋ္ဌာန်းပေးခဲ့လေသည်။

ယင်း ကျမ်းစာ၌ ဝိနယပိဋကမှတ်စုအကျဉ်း၊ သံယုတ္တနိကာယ်မှတ်စု အကျဉ်း၊ ဓမ္မပဒမှတ်စုအကျဉ်းနှင့် ဇာတကအဋ္ဌကထာမှတ်စုအကျဉ်းတို့ကို မြန်မာစာပေဖြင့် ထည့်သွင်းပြုစုထားသည့်အပြင် ပိဋကတ်ကျမ်းဂန်နွဲ့စပ် စေရန်အတွက် ဝိနယပိဋက မဟာဝဂ္ဂပါဠိတော်မှ ရာဟုလဝတ္ထုနှင့် ဥပါသိဒါရကာဝတ္ထု၊ သံယုတ္တနိကာယ် သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်မှ ပိယသုတ်နှင့် မလ္လိကာသုတ်၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် ဒုကနိပါတ်ပါဠိတော် ထမစိတ္တဝဂ်နှင့် စတုက္ကနိပါတ် ပတ္တကမ္မဝဂ်မှ အဓိဋ္ဌကသုတ်၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ် ဓမ္မပဒပါဠိတော် ယမကဝဂ်မှ ဂါထာနှစ်ဆယ်၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ် ဇာတက- အဋ္ဌကထာမှ သီလဝိသဘာဇာတ်နှင့် သက္ကဏ္ဍိဇာတ်တို့ကို ပါဠိစာပေဖြင့် ထည့်သွင်း ပြုစုထားပေသည်။

ယင်း ကောက်နုတ်ချက်ပါဠိစာပေသည် ဒီမိုင်းဆိုင် စာမျက်နှာ ၂၆- မျက်နှာမျှသာ ရှိပါသော်လည်း ယင်းစာပေကို သင်ကြားပို့ချ သင်ယူ လေ့လာကြရသော စာချစာသင် အရှင်မြတ်များအတွက် ယင်းစာပေကို လေ့လာရာတွင် မှီငြမ်းပြုစရာ နိဿယ (သို့မဟုတ်) မြန်မာပြန်ကျမ်း စာအုပ်ကြီး ခုနှစ်အုပ်မျှ ရှာဖွေကြရလေသည်။

ယင်း ကျမ်းစာအုပ် ရှာဖွေရသောကိစ္စသည် ကျမ်းစာပေါများ၍ ပြည့်စုံစွာရှိနေကြသော မြို့ကြီးပြကြီးများရှိ စာသင်တိုက်ကြီးများအတွက် အခက်အခဲရှိသော်လည်း ကျမ်းစာရှားပါး၍ ပြည့်စုံမှုမရှိကြသေးသော မြို့သိမ်မြို့ငယ်များရှိ စာသင်တိုက်ကလေးများအတွက် ကြီးမားသော အခက်အခဲနှင့် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ကြရလေသည်။

နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၏ စနစ်သစ်ပရိယတ္တိပညာရေးကို  
 အားပေးတော်မူကြသော စာချစာသင် အရှင်မြတ်များ ကျမ်းစာ  
 မပြည့်စုံမှု အခက်အခဲကို ကျော်လွှားကြ၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရှင်လန်း  
 စွာဖြင့် ပါဠိစာပေကောက်နုတ်ချက် ကဝိလက္ခဏာဘာသာကို သင်ကြား  
 ပို့ချ သင်ယူ လေ့လာနိုင်ကြစေရန် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့မှ  
 စီစဉ်လျက် ဤ“ကောက်နုတ်ချက်ပါဠိများနိဿယ”ကျမ်းစာကို သာသနာ  
 ဓေးဦးစီးဌာနပုံနှိပ်တိုက်မှ ရိုက်နှိပ်ဖြန့်ဝေစေရပါကြောင်း။

ပညာရေးအဖွဲ့ငယ်

နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့

၁၃၄၈-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၇-ရက်။

၁၉၈၆-ခုနှစ်၊ မေလ ၃၀-ရက်၊ သောကြာနေ့။

# ပဏာမာသီသ

သာတ္ထံ ဒေသေသိ သဒ္ဓမ္မံ၊  
အတ္ထေနေဝ သုလကံတံ။  
အတ္ထံ ဗုဒ္ဓံ နမေ နာထံ၊  
အတ္ထံ မေ ဒေတု သော ဝရံ။ (ပထျာဝတ္ထ)

(ယော နာထော၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ကိုးစားရာအစစ် အဖြစ် ကြီး ဖြစ်တော်မူသော အကြင်ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်)။ သာတ္ထံ၊ အနက်အဓိပ္ပာယ် အသွယ်သွယ်စို့ပေါကြွယ်ပြည့်ဝ စုံလင်လှသော။ အတ္ထေနေဝ၊ အနက်အဓိပ္ပာယ် အသွယ်သွယ်ဖြင့်ပင်လျှင်။ သုလကံတံ၊ သေချာသပ်ရပ် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရား အစားစားကို။ ဝါ၊ သဒ္ဓမ္မသုံးဖြာ သာသနာတော်ကို။ ဒေသေသိ၊ နာယူ ကျင့်က သဘောကျအောင် ဟောပြောတော်မူခဲ့ပါပေပြီ။

အတ္ထံ၊ အနက်အဓိပ္ပာယ် အသွယ်သွယ်ကို။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကိုယ်တိုင်သိတတ် သိစေတော်မူတတ်သော။ တံ နာထံ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ကိုးစားရာ အစစ်ဖြစ်ကြီးဖြစ်တော်မူသောထိုဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို။ (အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။) နမေ၊ ဦးညွတ်ရိုကျိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုး ကန်တော့ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

သော နာထော၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ကိုးစားရာအစစ် ဖြစ်ကြီး ဖြစ်တော်မူသော ထိုဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ မေ၊ ဘုရား တပည့်တော်အား။ ဝရံ၊ ခန့်ညား ပြည့်ဝ ကောင်းမြတ်လှသော။ အတ္ထံ၊ အနက်အဓိပ္ပာယ် အသွယ်သွယ်ကို။ (တနည်း) အတ္ထံ၊ အနက်အဓိပ္ပာယ် အသွယ်သွယ်တည်းဟူသော။ ဝရံ၊ ဆုမြတ်ဆုမွှား ဆုအထူးကို။ ဒေတု၊ မနေ့လျင်စွာ ပေးသနားတော်မူစေချင်ပါ၏။ ဝါ၊ မနေ့လျင်စွာ ပေးသနားတော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။



# ဝိနယပိဋက ကောဇကိနုတ်ချက်

မဟာဝဂ္ဂပါဠိ ရာဟုလဝတ္ထုနိဿယ

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ယထာဘိချန္တံ၊ မွေ့လျော်သရွေ့။ ဝါ၊ မွေ့လျော်သမျှ ကာလပတ်လုံး။ ဝိဟရိတော၊ သီတင်းသုံးတော်မူပြီး၍။ ယေန မဂ္ဂေန၊ အကြင်လမ်းခရီးဖြင့်။ ကပိလဝတ္ထု၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့။ ဂန္ထဗ္ဗော၊ သွားအပ်၏။ ဟေန မဂ္ဂေန၊ ထိုလမ်းခရီးဖြင့်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ ပက္ခာမိ၊ ကြွချီတော်မူ၏။ အနုပုဗ္ဗေန၊ ခရီးစဉ်အားဖြင့်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရမာနော၊ ကြွချီတော်မူလတ်သော်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ကပိလဝတ္ထု၊ ကပိလဝတ်ပြည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုကပိလဝတ်ပြည်ရှိရာ အရပ်သို့။ အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌။ တတြ တသ္မိံ၊ ထိုကပိလဝတ်ပြည်အနီး၌။ နိဂြောဓာရာမေ၊ နိဂြောဓာရုံကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ ထိုသို့သီတင်းသုံးတော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတော၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်တော်မူပြီး၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ သုဒ္ဓေါဒနဿ၊ သုဒ္ဓေါဒနအမည်ရှိသော။ သက္ကဿ၊ သာကီဝင်မင်း၏။ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုနန်းတော်ရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ၊ ချဉ်းကပ်တော်မူ၏။ ဥပသကံမိတော၊ ချဉ်းကပ်တော်မူပြီး၍။ ပညဒတ္တ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဟုလမာတာ၊ ရာဟုလ၏ မယ်ဘော်ဖြစ်သော။ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်။ ရာဟုလံ၊ ရာဟုလအမည်ရှိသော။ ကုမာရံ၊ မင်းသားငယ်ကို။ ‘ရာဟုလ၊ ချစ်သား

သိက္ခိယတိ၊ သင်ယူငြားအံ့။ အင်္ဂုလိယော၊ လက်ချောင်းတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လိမ့်မည်။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဥပါလိ၊ သည်။ ဂဏနံ၊ ဂဏန်းအတတ်ကို။ သိက္ခေယျ၊ သင်ယူငြားအံ့။ (ကြွင်းသောအနက်-ရှေးဆိုင်ခွဲပြီးတိုင်းပေး။) သစေ၊ အကယ်၍။ ဥပါလိ၊ သည်။ ဂဏနံ၊ ဂဏန်းအတတ်ကို။ သိက္ခိယတိ၊ သင်ယူငြားအံ့။ ဥရဿ၊ ရင်ဘတ်၏။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဥပါလိ၊ သည်။ ရူပံ၊ ရှေ့ငွေအတတ်ကို။ သိက္ခေယျ၊ သင်ယူငြားအံ့။ (ရှေးနည်းမှီ၍ အနက်ပေး။) သစေ၊ အကယ်၍။ ဥပါလိ၊ သည်။ ရူပံ၊ ရှေ့ ငွေအတတ်ကို။ သိက္ခိယတိ၊ သင်ယူငြားအံ့။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိဘို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လိမ့်မည်။ သကျပုတ္တိယာ၊ သာကီဝင်သား ဘုရားသားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ သမဏာ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ သုခသီလော၊ ငြိမ်းချမ်းသော သဘောရှိ ကုန်၏။ သုခသမာစာရာ၊ ငြိမ်းချမ်းသော အကျင့်ရှိကုန်၏။ သုဘောဇနာနိ၊ ကောင်းမွန်သော ဘောဇဉ်တို့ကို။ ဘုဉ္ဇိတုာ၊ စားကြကုန်လျက်။ နိဝါတေသု၊ လေ့မတိုးကုန်သော။ သယနေသု၊ အိပ်ရာ နေရာတို့၌။ သယန္တိ၊ အိပ်ကြကုန်၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဥပါလိ၊ သည်။ သကျပုတ္တိယေသု၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားသားတော်ဖြစ်ကြကုန်သော။ သမဏေသု၊ ရဟန်းတို့၌။ ပဗ္ဗဇေယျ၊ ရှင်ရဟန်းပြုငြားအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ရှင်ရဟန်း ပြုလတ်သော်။ ဥပါလိ၊ သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အစ္စယေန၊ လွန်ရာ အခါ၌။ သုခဉ္စ၊ ချမ်းသာစွာသည်။ ဇီဝေယျ၊ အသက်မွေးရစ်ရာ၏။ န စ ကိလမေယျ၊ ပင်ပန်းလည်း မပင်ပန်းရာ။” ဣတိ ဧတံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဥပါလိဒါရကော၊ ဥပါလိသူငယ်သည်။ မာဘာပိသုနံ၊ အမိ အဖတို့၏။ ဣမံ ကသာသလ္လာပံ၊ ဤသို့စကားပြောဆိုကြသည်ကို။ အသောသိ ခေါ၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဥပါလိဒါရကော၊ ဥပါလိ သူငယ်သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ တေ ဒါရကာ၊ ထိုသူငယ်ချင်း သူငယ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေန၊ ထိုသူငယ်ချင်း သူငယ်တို့ရှိရာ

အရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ လေ၏။ ဥပသင်္ကမိဘူ၊ ပြီး၍။ တေ ဒါရကေ၊  
 နို့ကို။ “အယျ၊ အမောင်တို့။ ယေ၊ လာကြကုန်လော့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။  
 ခကျပုတ္တိဗေသု၊ ကုန်သော။ သမဏေသု၊ တို့၌။ ပဗ္ဗဇိဿာမ၊ ရှင်ရဟန်း  
 ပြုကြကုန်စို့”။ ဣတိ တေ ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ၊ ဆို၏။  
 “အယျ၊ အမောင်။ သစေ၊ အကယ်၍။ တံ၊ သင်သည်။ ပဗ္ဗဇိဿသိ၊  
 ရဟန်းပြုငြားအံ့။ ဝေံ၊ ဤသို့ ရဟန်းပြုလတ်သော်။ မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်  
 လည်း။ ပဗ္ဗဇိဿာမ၊ ရဟန်းပြုကြကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစံ၊  
 ပြောဆိုကြကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ တေ ဒါရကေ၊ ထိုသူငယ်တို့သည်။  
 ဧကမေကဿ၊ တယောက် တယောက်၏။ မာတာပိတရော၊ အမိ အဖ  
 တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိဘူ၊ ချဉ်းကပ်၍ “မံ၊ ငါ့ကို။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာ  
 တည်ကောင် လူတို့ဘောင်မှ။ နိက္ခမိဘူ၊ ထွက်၍။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာ  
 မထောင် ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရှင်ရဟန်းပြုခြင်းငှာ။ တုပ္ပေ၊  
 ဆင် မိခင် ဖခင်တို့သည်။ အနုဇာနာယ၊ ခွင့်ပြုကြပါကုန်လော့”။ ဣတိ  
 တေ ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါ စံ၊ ပြောဆိုကြကုန်၏။ အထ  
 ခေါ၊ ၌။ တေသံ ဒါရကာနံ၊ ထိုသူငယ်တို့၏။ မာတာပိတရော၊ အမိ အဖ  
 တို့သည်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဣမ ဒါနကာပိ၊ ဤသူငယ်တို့သည်  
 လည်း။ ဆမာနုစ္ဆန္နာ၊ တူသောဆန္ဒရှိကြကုန်၏။ ကလျာဏာဓိပ္ပာယာတံ၊  
 ကောင်းသောအလိုရှိကြကုန်၏ဟု။ အနုဇာနံ သု၊ ခွင့်ပြုကြကုန်၏။ တေ၊  
 ထိုသူငယ်တို့သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သို့။ ဥပသင်္ကမိဘူ၊ ချဉ်းကပ်ကြ  
 ကုန်၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိံ သု၊ တောင်းခံကြကုန်၏။  
 တေ၊ ထိုသူငယ်တို့ကို။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပဗ္ဗဇေသု၊ ရှင်ပြုကြကုန်  
 ၏။ ဥပသမ္ပာဒေသု၊ ရဟန်းပြုကြကုန်၏။

ကေ၊ ရဟန်းငယ်တို့သည်။ ရတ္တိယာ၊ ည၌၏။ ပစ္စု၊ သသမယံ၊ မိုးသောက်  
 ထအခါ၌။ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊ စောစောထ၍။ “ယာဂံ၊ ယာဂုကို။ ဒေထ၊ ပေးကြ  
 ပါကုန်လော့။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒေထ၊ ပေးကြပါကုန်လော့။ ဝါဒနိယံ၊  
 ခဲဖွယ်ကို။ ဒေထ၊ ပေးကြပါကုန်လော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ ဆိုကြကုန်  
 ၍။ ဖောဒန္တိ၊ ငိုကြွေးကြကုန်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့ ငိုကြွေးကြကုန်လတ်သော်။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ “အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဝိဘာယတိ၊ မိုးလင်း၏။ (တာဝ၊ ထိုမျှလောက်)။ အာဂမေထ၊ ငံလင့်ကြကုန်ဦးလော့။ သစေ၊ အကယ်၍။ ယာဂု၊ ယာဂုသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ရသည်ဖြစ်အံ့။ ပိဝိဿထ၊ သောက်ရကုန်လိမ့်မည်။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ရသည်ဖြစ်အံ့။ ဘုဉ္ဇိဿထ၊ စားကြကုန်လိမ့်မည်။ သစေ၊ အကယ်၍။ ခါဒနိယံ၊ ခဲဖွယ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ရသည်ဖြစ်အံ့။ ခါဒိဿထ၊ ခဲကြရကုန်လိမ့်မည်။ စေ၊ အကယ်၍။ ယာဂု ဝံ၊ ယာဂုသည်လည်းကောင်း။ ဘတ္တံ ဝါ၊ ဆွမ်းသည်လည်းကောင်း။ ခါဒနိယံ ဝါ၊ ခဲဖွယ်သည်လည်းကောင်း။ နော ဘဝိဿတိ၊ မရသည်ဖြစ်အံ့။ ဝေံ၊ ဤသို့မရခဲ့သော်။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှာ။ စရိတာ၊ လှည့်လည်၍။ ဘုဉ္ဇိဿထ၊ စားကြကုန်လိမ့်မည်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြကုန်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဝုစ္စမာနာပိ၊ ပြောဆိုအပ်ကုန်သော်လည်း။ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းငယ်တို့သည်။ “ယာဂု၊ ယာဂုကို။ ဒေထ၊ ပေးကြကုန်လော့။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒေထ၊ ပေးကြကုန်လော့။ ခါဒနိယံ၊ ခဲဖွယ်ကို။ ဒေထ၊ ပေးကြကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဝေဒန္တိယေဝ၊ ငိုကြကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းသည်။ ဥဟဒန္တိပိ၊ ကျင်ကြီးဖြင့်လည်း သင့်ကုန်၏။ ဝါ၊ ကျင်ကြီးဖြင့်လည်း ကပ်ငြိပေကျံကုန်၏။ ဥမ္မိဟန္တိပိ၊ ကျင်ငယ်ဖြင့်လည်း သင့်ကုန်၏။ ဝါ၊ ကျင်ငယ်ဖြင့်လည်း ညစ်ပတ်ပေကျံကုန်၏။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပစ္စုသသမယံ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊ စောစောထတော်မူ၍။ ဒါရကသဒ္ဓံ၊ သူငယ်တို့၏အသံကို။ အထောသိ ခေါ်၊ ကြားတော်မူသည်သာလျှင်တည်း။ သုတာန၊ ကြားတော်မူပြီး၍။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံကို။ “အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ သော ဒါရကသဒ္ဓေါ၊ ထိုသူငယ်တို့၏အသံသည်။ ကိံ န ခေါ်၊ အကြောင်းဘယ်သို့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အထ ခေါ်၊ ၌။ အာယသ္မိာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ အား။ တေမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းမှန်ကို။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ကြား၏။

အထ ခေါ၊ ဌှိ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေသ္မိံ နိဒါနေ၊ ဤမရောက်အရှယ်  
 ကလေးငယ်တို့ကို ရဟန်းပြုခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။  
 တေသ္မိံ ပကရဏေ၊ ဤမရောက်အရှယ် ကလေးငယ်တို့ကို ရဟန်းပြုခြင်း  
 တည်းဟူသော အရာကြောင့်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ သန္နိပါ-  
 တာပေတွာ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးစေရုံ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ပဋိပစ္စိ၊  
 မေးစိစစ်တော်မူ၏။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဇာနိ-ဇာနန္ဒာ၊  
 သိပါကုန်လျက်။ ဥိနဝိသတိဝဿံ၊ အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်သော။ ပုဂ္ဂလံ၊  
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥပသမ္မာဒေန္တိ ကိရ၊ ပဉ္စင်းခံကြကုန်၏တဲ့။ သစ္စံ၊ မှန်ပါ၏လော။”  
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိပစ္စိ၊ မေးစိစစ်တော်မူ၏။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။  
 သစ္စံ၊ မှန်ပါ၏ဘုရား။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ နားတော်လျှောက်ကြ  
 ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား  
 သည်။ ဝိဂရဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြား များစွာကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ “မောဃ-  
 ပုရိသာ၊ မဂ်ဖိုလ်မရကိစ္စမပြီး အချည်းနှီးသော ယောက်ျားတို့။ အနုနုစ္ဆ-  
 ဝိကံ၊ ရဟန်းတို့အား မလျှောက်ပတ်။ အနုနုလောမိကံ၊ ရဟန်းတို့အား  
 မလျော်။ အပ္ပတိရူပံ၊ ရဟန်းတို့အား မသင့်တင့်။ အဿမဏကံ၊ ရဟန်းတို့  
 ၏ အမှုအရာမဟုတ်။ အကပ္ပိယံ၊ ရဟန်းတို့အားမအပ်။ အကရဏီယံ၊  
 ရဟန်းတို့သည် မပြုထိုက်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေ မောဃပုရိသာ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်  
 မရ ကိစ္စမပြီး အချည်းနှီးသော ယောက်ျားတို့သည်။ ကထံဟိ၊ အဘယ်  
 ကြောင့်လျှင်။ ဇာနိ-ဇာနန္ဒာ၊ သိကြပါကုန်လျက်။ ဥိနဝိသတိဝဿံ၊  
 အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်သေးသော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥပသမ္မာဒေန္တိ-  
 နာမ၊ ပဉ္စင်းခံကြကုန်ဘိသနည်း။”

“ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥိနဝိသတိဝဿာ၊ အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်သေး  
 သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သိတဿ၊ အချမ်းကိုလည်းကောင်း။  
 ဥက္ကာဿ၊ အပူကိုလည်းကောင်း။ ဇိဗ္ဗတ္ထာယ၊ ထမင်းဆာခြင်းကိုလည်း  
 ကောင်း။ ပိပ၊ သာယ၊ ရေငတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဌိသ မကသ ဝါတာ-  
 တပ သရိသပ သပ္ပဿာနံ၊ မှက်၊ ခြင်း၊ လေ၊ နေပူ၊ မြေ၊ ကင်း၊ သန်းတို့၏  
 အဘွေကိုလည်းကောင်း။ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။ ဒုရုက္ခာနံ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဒုဇ္ဈကတာနံ၊ မကောင်းသဖြင့် လာကုန်သော။ ဝစနပထာနံ၊ စကားတည်းဟူသော အကြောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ တိဗ္ဗာနံ၊ ထက်ကုန်သော။ ခရာနံ၊ ကြမ်းကုန်သော။ ကဋုကာနံ၊ စပ်ခါးကုန်သော။ အသာတာနံ၊ သာယာဖွယ် မရှိကုန်သော။ အမနာပါနံ၊ စိတ်နှလုံးကို မပွားစေတတ်ကုန်သော။ ပါဏဟရာနံ၊ အသက်ကို ဆောင်တတ်ကုန်သော။ သာရီရိကာနံ၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်ထသော။ ဒုက္ခာနံ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့ကို။ အနိဝါသကဇာတိကော၊ သည်းမခံနိုင်သော သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။” ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိသတိဝသောဝ၊ အသက်နှစ်ဆယ် ပြည့်ပြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သိတဿ၊ အချမ်းကိုလည်းကောင်း။ ပ ။ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့ကို။ အနိဝါသက ဇာတိကော၊ သည်းမခံနိုင်သော သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

“ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတံ၊ ဤသင်တို့ ပြုသော အမှုသည်။ အပ္ပသန္နာနံ ဝါ၊ မကြည်ညိုကြကုန်သေးသော သူတို့အားလည်း။ ပသာဒါယ၊ ကြည်ညိုစေခြင်းငှာ။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပသန္နာနံ ဝါ၊ ကြည်ညိုကြကုန်ပြီးသော သူတို့အားလည်း။ ဘိယျောဘာဝါယ၊ အတိုင်းထက်လွန်စွာ ပွားများစေခြင်းငှာ။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဧတံ၊ ဤသင်တို့ပြုသောအမှုသည်။ အပ္ပသန္နာနံ၊ မကြည်ညိုကြကုန်သေးသော။ ကေစွာနဉ္စေ၊ အချို့သော သူတို့အားလည်း။ အပ္ပသာဒါယ၊ မကြည်ညိုစေခြင်းငှာ။ ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကြကုန်ပြီးသော။ ကေစွာနဉ္စေ၊ အချို့သောသူတို့အားလည်း။ အညထတ္တာယ၊ အကြည်ညိုပျက်ခြင်းငှာ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဂရဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြား များစွာကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ ဤ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသောအကြောင်းဖြင့်။ ဝိဂရဟိတော၊ အထူးထူးအပြားပြား များစွာ ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီး၍။ ဒုပ္ပရဟာယ၊ မိမိကိုယ်ကို မိမိမွေးမြူနိုင်ခဲ့သော

အဖြစ်၏။ ဒုပွေသတာယ၊ မိမိကိုယ်ကို ဒါယကာတို့ မွေးမြူနိုင်ခဲ့သော  
 အဖြစ်၏။ မဟိစ္ဆတာယ၊ အလို့ကြီးသောအဖြစ်၏။ အသန္တုဋ္ဌိတာယ၊  
 မရောင့်ရဲသောအဖြစ်၏။ သင်္ဂဏိတာယ၊ အပေါင်းအဖော်၌ မွေ့လျော်  
 ဖျော်ပါးခြင်း၏။ ကောသဇ္ဇဿ၊ ပျင်းရိခြင်း၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။  
 ဘာသိတွာ၊ ဟောတော်မူ၍။ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသော  
 အကြောင်းဖြင့်။ သုဘရတာယ၊ မိမိကိုယ်ကို မိမိမွေးမြူနိုင်လှယ်သော  
 အဖြစ်၏။ သုပေါသတာယ၊ မိမိကိုယ်ကို ဒါယကာတို့ မွေးမြူလှယ်သော  
 အဖြစ်၏။ အပ္ပိစ္ဆဿ၊ အလို့နည်းခြင်း၏။ သန္တုဋ္ဌဿ၊ ရောင့်ရဲခြင်း၏။  
 သလ္လေခဿ၊ ကိလေသာကို ခေါင်းပါးစေခြင်း၏။ ဓုတဿ၊ ကိလေသာကို  
 ခါတုက်ခြင်း၏။ ပါသာဒိကဿ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ကို ဆောင်ခြင်း၏။ အပစ-  
 ယဿ၊ ကိလေသာကိုဖျက်ဆီးခြင်း၏။ ဝီရိယာရမ္ဘဿ၊ လုံ့လကိုအားထုတ်  
 ခြင်း၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဘာသိတွာ၊ ဟောတော်မူ၍။ ဘိက္ခုနံ၊  
 တို့အား။ တဒန္တဝိကံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်းအား လျှောက်ပတ်  
 သော။ တဒန္တလောမိကံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်းအားလျော်သော။  
 ဓမ္မိံ ကထံ၊ တရားစကားကို။ ကတွာ၊ ဟောသည်ကိုပြု၍။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။  
 အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အာမန္တေသိ၊ နည်း။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။  
 ဇာနံ ဇာနန္တေ၊ သိပါလျက်။ ဥိနဝိသတိဝသော၊ အသက်နှစ်ဆယ်မပြည့်  
 သေးသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ န ဥပသမ္မာဒေတဗ္ဗော၊ ရဟန်းမပြု  
 အပ်။ ယော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဥပသမ္မာဒေယျ၊ ရဟန်းပြုပေး  
 ငြားအံ့။ သော ဘိက္ခု၊ ကို။ ယထာဓမ္မော၊ တရားအားလျော်စွာ။ ကာရေ-  
 တဗ္ဗော၊ ပြုစေထိုက်၏။ ဝါ၊ ဆုံးဖြတ်ထိုက်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေ-  
 သိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဥပါလိဒါရက ဝတ္ထုပြီး၏။

# သံယုတ္တနိကာယ ကောကိနုတ်ချက်

သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် ပိယယုတ်နိဿယ

သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိ နိဒါန်းတည်း။

[အမှာ။ ။သာဝတ္ထိ နိဒါန်းဟူသည်-ဝေံ မေ သုဘံ၊ ဧကံ သမယံ ဘဂဝ၊ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ၊ အထ ခေါ ရာဇေ ပသေနဒိကောသလော ယေန ဘဂဝါ၊ တေနုပသကံမိ ဥပသကံမိတွာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေ- တွာ ဧကမန္တံ နိသီဒိ- ဟူသော နိဒါန်းကို အကျဉ်းချုံးထားခြင်း မေတည်း။]

ဧကမန္တံ၊ တဒံအပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသီဒ္ဓော ခေါ၊ ထိုင်နေပြီသော။ ပသေနဒိကောသလော၊ ပသေနဒိကောသလ မည်ရှိသော။ ရာဇော၊ မင်းကြီးသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌။ ရဟောဂဘဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်လျက်။ ပဋိသလ္လိနဿ၊ တေးယောက်တည်းကိန်းအောင်းသော။ မယံ၊ တပည့်တော်၏။ ဝါ၊ အား။ ဧကသံ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပိယောနု ခေါ၊ ချစ်အပ်ပါသနည်း။ ဧကသံ အဘယ်သူတို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အပိယော နု ခေါ၊ မချစ်အပ်ပါသနည်း။ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တဿ မယံ၊ ထိုတပည့်တော်၏။ ဝါ၊ အား။ ဧကဝိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဒုစရိတံ၊ ဒုစရိုက်ကို။ စရန္တိ၊ ကျင့်ကြကုန်၏။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ ဒုစရိတံ၊ ဒုစရိုက်ကို။ စရန္တိ၊ ကျင့်ကြကုန်၏။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဒုစရိတံ၊ ဒုစရိုက်ကို။ စရန္တိ၊ ကျင့်ကြကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အပိယော၊ မချစ်အပ်။ (ချစ်သည်မမည်)။ နော၊ ငါတို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပိယော၊ ချစ်အပ်၏။ (ချစ်သည်မည်၏။) ဣဘံ ဝေံ၊



ဤသို့။ တေ၊ ထို ဒုစရိုက်ကိုကုန်သုတို့သည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဝဒေယျ၊ အကယ်၍ မူလည်း ဆိုကုန်ရာ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ပင်ဆိုကုန်သော်လည်း။ တေသံ၊ ထိုသို့တို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ် (ချစ်သည် မမည်)။ တံ၊ ထို သို့ မိ မိ ကို ယံ ကို မချစ်ဟူသောစကားကိုဆိုခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်ကြောင့်နည်းဟူမူ။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ အပ္ပိယော၊ မိမိကိုယ်ကို မချစ်သောသူသည်။ အပ္ပိယဿ၊ မချစ်သော သူ၏ အကျိုးငှာ။ ယံ၊ အကြင် ဒုစရိုက်အမှုကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ တေ၊ ထိုသို့တို့သည်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏ အကျိုးငှာ။ တံ၊ ထိုဒုစရိုက်အမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုသို့တို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ်(ချစ်သည် မမည်)။

ကေစိ၊ အချို့သော။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ သုစရိုက်ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ သုစရိုက်ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ မနသ၊ ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ သုစရိုက်ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသို့တို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပိယော၊ ချစ်အပ်၏(ချစ်အပ်သည်မည်၏)။ နော၊ ငါတို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ် (ချစ်အပ်သည်မမည်)။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထိုသို့တို့သည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဝဒေယျ၊ အကယ်၍မူလည်း ဆိုကုန်ရာ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ပင်ဆိုကြပါကုန်သော်လည်း။ တေသံ၊ ထိုသို့တို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပိယော၊ ချစ်အပ်၏(ချစ်သည်မည်၏)။ တံ၊ ထို မိမိကိုယ်ကိုချစ်၏ဟူသော စကားကို ဆိုခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပိယော၊ မိမိကိုယ်ကို ချစ်သောသူသည်။ ပိယဿ၊ ချစ်သောသူ၏အကျိုးငှာ။ ယံ၊ အကြင်သုစရိုက်အမှုကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ တေ၊ ထိုသို့တို့သည်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏အကျိုးငှာ။ တံ၊ ထိုသုစရိုက်အမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုသို့တို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပိယော၊ ချစ်အပ်၏ (ချစ်အပ်သည်မည်၏)။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟော-

သိ၊ ဖြစ်ဖူးသေပြီ။ ဣဘိ တေံ ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ၊  
နားတော်လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ တေံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ ဝေံ၊  
ကြံတိုင်းမှန်ပေ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘေံ၊ သည်။ ဝေံ၊ ၏။ (ကြွင်းသော  
ပုဒ်များ အနက်ထင်ရှားပြီ။ မျှေးနည်းအတိုင်းဆိုလေ။) ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ  
ဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားတော်ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သဂတော၊  
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ဝတောန၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။  
သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဘာပရံ၊ ထိုမှတစ်ပါးသော။ အတ္တာနုဉ္စေ  
ပိယံဇညာ။ပ။ ပကံဋ္ဌာဟောန္တိ ပါဏိနန္တိ၊ အတ္တာနုဉ္စေ။ပ။ ပါဏိနံ ဟူသော။  
တေံ ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပိယံ၊  
ချစ်အပ်၏ဟူ၍။ ဝေ ဇညာ၊ အကယ်၍ သိဋ္ဌားအံ့။ နံ၊ ထို မိမိကိုယ်ကို။  
ပါပေန၊ မကောင်းမှုနှင့်။ န သံယုဇေ၊ မယှဉ်စေရာ။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။  
ဒုက္ကဋ္ဌကာရိနာ၊ မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိသောသူသည်။ တံ သုခံ၊  
ထို ချမ်းသာကို။ သုလတံ၊ ရလွယ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

၂။ အန္တကေန၊ သေမင်းသည်။ အခိပန္နဿ၊ နှိပ်စက်အပ်သော။ မာနုသံ၊  
လူ၌ဖြစ်သော။ ဘဝံ၊ ဘာကို။ ဇဟတော၊ စွန့်သော။ တဿ၊ ထိုသူ  
အား။ ကိ ဟိ၊ အဘယ်သည်သာလျှင်။ သကံ၊ မိမိဥစ္စာ မည်သည်။  
ဘောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်ကိုသာလျှင်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။  
ဂစ္ဆတိ၊ သွားရသနည်း။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သည်သာလျှင်။ အနပါယံနိ၊  
ဖဲ၍မသွားသော။ ဆာယာ ဣဝ၊ အရိပ်ကဲ့သို့။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ အနဂံ၊  
နောက်သို့အစဉ်လိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။

၃။ ဣဓ၊ ဤသောက၌။ မစ္စော၊ သတ္တဝါသည်။ ယံ ပုညဉ္စ၊ အကြင်  
ကောင်းမှုကိုလည်းကောင်း။ ယံ ပါပဉ္စ၊ အကြင် မကောင်းမှုကိုလည်း  
ကောင်း။ ဉ္စဘော၊ နှစ်ပါးတို့ကို။ ကုရုတေ၊ ပြု၏။ တံ ဟိ၊ ထိုကောင်းမှု

မကောင်းမှု ကံနှစ်ပါးသည်သာလျှင်။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ သကံ၊ မိမိ  
ဥစ္စာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုကောင်းမှု မကောင်းမှု ကံ  
နှစ်ပါးကိုသာလျှင်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားရ၏။ အနပါယိနိ၊  
ဖဲ့ခွာ၍မသွားသော။ ဝါ၊ အစဉ်တစိုက် လိုက်ခြင်းရှိသော။ ဘာယာဇ္ဇဝ၊  
အရိပ်ကဲ့သို့။ တဉ္စ၊ ထိုကံနှစ်ပါးသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ထိုသူ၏။  
အနုဂံ၊ နောက်သို့ အစဉ်လိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၄။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သမ္မရာယိကံ၊ တမလွန်၏ အစီးအပွား  
ဖြစ်သော။ နိစယံ၊ ဆည်းပူးအပ်သော။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းမှုကို။  
ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ပုညာနံ၊ ကောင်းမှုတို့သည်။ ပရလောကသ္မိံ၊  
တမလွန်ဘဝ၌။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာတို့သည်။  
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ပိယသုတ်နိဿယ ပြီး၏။

# သံဃုတ္တဒိကာယံ ကောဏိနုတိချက်

သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် မဇ္ဈိကာသုတ်နိဿယ

သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါနိးတည်း။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊  
ထို သို့ နေ တေ ဝိမုသောဒါနိ။ ပသေနဒိကောသလော၊ ပသေနဒိ-  
ကောသလ အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ မဇ္ဈိကာယ၊ မဇ္ဈိ-  
ကာအမည်ရှိသော။ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ ဥပရိ-  
ပါသာဒဝရဂတော၊ မြတ်သောပြာသာဒ်ထက်၌ နေသည်။ ဟောတံ၊  
ဖြစ်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။  
မဇ္ဈိကံ၊ သော။ ဒေဝိံ၊ မိဖုရားကို။ “မဇ္ဈိကော၊ မဇ္ဈိကာ၊ တော၊ သင့်အား။  
အတ္တနာ၊ မိမိထက်။ ပိယတရော၊ အလွန်ချစ်အပ်သော။ အညော၊ တပါး  
သော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ အတ္ထိ နုခေါ၊ ရှိသလော”။  
ဣတိ တေ၊ ဤသို့သောကားကို။ အဝေါ စ၊ မိန့်ဆိုပြီ။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။  
မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အတ္တနာ၊ မိမိထက်။ ပိယတရော၊ အလွန်ချစ်အပ်  
သော။ အညော၊ တပါးသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။  
နတ္ထိ ခေါ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဟောရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။  
တုယံ၊ သင်မင်းကြီးအား။ အတ္တနာ၊ မိမိထက်။ ပိယတရော၊ အလွန်ချစ်အပ်  
သော။ အညော၊ တပါးသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။  
အတ္ထိ ပန၊ ရှိပါသလော”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆတံ၊ မေး၏။ “မဇ္ဈိကော၊  
မဇ္ဈိကာ။ မယုမ္ပိ၊ ငါ့အားလည်း။ အတ္တနာ၊ မိမိထက်။ ပိယတရော၊  
အလွန်ချစ်အပ်သော။ အညော၊ တပါးသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်  
သောသူသည်။ နတ္ထိ ခေါ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း” ဣတိ၊ ဤသို့။  
အဝေါ စ၊ ဖြေဆိုပြောကြား၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။  
ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်မှ။ သြရောဟိတု၊ ဆင်းသက်၍။ ယေန၊ အကြင်  
အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊

ထိုဘုရားရှင် ရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊  
ချဉ်းကပ်လေပြီ။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊  
အလွန်ရှိလေစွာ ရှိခိုးပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။  
နိသိဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္ဒော ခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော။  
ပသေနဒိကောသလော၊ သော။ ရာဇော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။-

“ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ မလ္လိကာယ၊  
မလ္လိကာ အမည်ရှိသော။ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ ဥပ  
ရိပါယာဒဝရဂတော၊ မြတ်သော ပြာသာဒ်ထက်၌နေလျက်။ မလ္လိကံ၊  
သော။ ဒေဝံ၊ ကို။ “မလ္လိကေ၊ မလ္လိကာ။ တေ၊ သင့်အား။ အတ္တနာ၊  
မိမိထက်။ ပိယတရော၊ အလွန်ချစ်အပ်သော။ အညော၊ တပါးသော။  
ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ အတ္ထိနု ခေါ၊ ရှိသလော”။  
ဣတိ တေံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အပေါစံ၊ ဆိုပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊  
တေံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိလော်။ မလ္လိကာ၊ သော။ ဒေဝိ၊ သည်။  
မံ၊ တပည့်တော်ကို။ “မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ မေ၊ အကျွန်ုပ်  
အား။ အတ္တနာ၊ မိမိထက်။ ပိယတရော၊ အလွန်ချစ်အပ်သော။ အညော၊  
တပါးသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ နတ္ထိ ခေါ၊ မရှိသည်  
သာလျှင်တည်း။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ တုယံ၊ အရှင်မင်းကြီး  
အား။ အတ္တနာ၊ မိမိထက်။ ပိယထရော၊ အလွန်ချစ်အပ်သော။ အညော၊  
ကပါးသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိသ  
လော”။ ဣတိ တေံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အပေါစံ၊ ဆိုပြီ။ ဘန္တေ၊  
အရှင်ဘုရား။ တေံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ တပည့်  
တော်သည်။ မလ္လိကံ၊ သော။ ဒေဝံ၊ ကို။ “မလ္လိကေ၊ မလ္လိကာ။ မယုမ္ပိ၊  
ငါ့အားလည်း။ အတ္တနာ၊ ထက်။ ပိယတရော၊ အလွန်ချစ်အပ်သော။  
အညော၊ တပါးသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ နတ္ထိ ခေါ၊  
မရှိသည်သာလျှင်တည်း”။ ဣတိ တေံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အပေါစံ၊  
ဆိုပြီ။ ဣတိ တေံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အပေါစံ၊ နားတော်လျောက်၏။

အထ ခေါ၊ ဌံ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေမတ္တံ၊ ဤအကြောင်းကို။  
ဝိဒိတု၊ သိတော်မူ၍။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌။ “သဗ္ဗာဒိသာ  
။ပ။ ပရမတ္တကာမော” တိ၊ သဗ္ဗာဒိသာ။ပ။ပရမတ္တကာမော-ဟူသော။  
ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုဟောကြားတော်မူ၏။

သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့သို့။  
စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုပရိဂမ္မ၊ အဖန်ဖန်ထက်ဝန်းကျင်သွား၍။  
ကုစိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအရပ်၌။ အတ္တနာ၊ မိမိထက်။ ပိယတရံ၊  
အထူးသဖြင့် ချစ်အပ်သောသူကို။ နေဝဇ္ဈဂါ၊ မရနိုင်။ ဝေံ၊  
ဤဟယောက်သောသူ၏ မိမိကိုယ်ကို ချစ်အပ်သည်နှင့်အတူ။  
ပရေသံ၊ မိမိမှ တပါးကုန်သော။ ပုဏ္ဏ၊ များစွာသောသတ္တဝါ  
တို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပိယော၊ ချစ်အပ်၏။ တသ္မာ၊  
ထို့ကြောင့်။ အတ္တကာမော၊ ကိုယ်ကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသောသူ  
သည်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ နဟံ သေ၊ မညှဉ်းဆဲရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။  
အဘာသိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။

မလ္လိကာသုတ်နိဿယ ပြီး၏။

# အင်္ဂုတ္တရနိကာယ ကောသလနုတ်ချက်

ဒုကနိပါတ် သမစိတ္တဝဂ္ဂနိဿယ

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အသပ္ပုရိသဘူမိဉ္စ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာတို့၏ အရာကိုလည်းကောင်း။ သပ္ပုရိသဘူမိဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ အရာကိုလည်းကောင်း။ ဝေါ၊ သင် ချစ်သားတို့အား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဒေဓသဿာမိ၊ ဟောကြားပေအံ့။ တံ၊ ထိုငါဟောကြားလတ္တံ့သောတရားကို။ (တုမေ၊ သင် ချစ်သားတို့သည်) သုဏာထ၊ နာယူကြကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းမွန်စွာ။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောကြားပေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ စ၊ မိန့်တော်မူ၏။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေံ၊ ကောင်းပါပြီ။” ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ ဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စယောသုံ၊ ပြန်ကြားလျှောက်ထားကြကုန်၏။ (တနည်း) ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို။ ပစ္စယောသုံ၊ ဝန်ခံကြကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေံ၊ ဤသို့သောစကားတော်ကို။ အဝေါ စ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အသပ္ပုရိသဘူမိ၊ သူတော်စင်မဟုတ်-သူယုတ်မာတို့၏ အရာသည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်-သူယုတ်မာသည်။ အကတညူ စ၊ ပြုဖူးသောသူကျေးဇူးကို မသိသည်လည်း။ အကတဝေဒိ စ၊ ပြုဖူးသောသူကျေးဇူးကို ထင်စွာပြု၍ မသိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ-ယာ အယံ အကတညူတာ၊ အကြင်ပြုဖူးသောသူကျေးဇူးကို မသိသူ၏အဖြစ်သည်။ ယဒိဒံ ယံ ဣဒံ ယာ အယံ-အကတဝေဒိတာ၊ အကြင်ပြုဖူးသောသူကျေးဇူးကို ထင်စွာ ပြု၍ မသိသူ၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ဤ။ ဝေံ၊

ဤပြုဖူးသောသူကျေးဇူးကို မသိသူထင်စွာပြု၍ မသိသူ၏ အဖြစ်ကို။  
 အသတ္တိ၊ သူတော်မဟုတ်-သူယုတ်မာတို့သည်။ ဥပညာတံ၊ ချီးမွမ်းသော  
 အားဖြင့် ကပ်၍သိအပ်၏။ ဝါ၊ ချီးမွမ်းအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဒိဒံ-ယံဣဒံ  
 ယာ အယံ အကတညတော၊ အကြင်ပြုဖူးသောသူကျေးဇူးကို မသိသူ၏  
 အဖြစ်သည်။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ-ယာ အယံ-အကတဇေဒိတာ၊ အကြင် ထင်စွာ  
 ပြု၍ မသိသူ၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧဝံ၊ အလုံးစုံသော။  
 သော၊ ဤပြုဖူးသောသူကျေးဇူးကို မသိသူ၏ အဖြစ် ထင်စွာပြု၍ မသိသူ၏  
 အဖြစ်သည်။ သပ္ပုရိသဘူမိ၊ သူတော်မဟုတ်-သူယုတ်မာတို့၏ အရာပေ  
 တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ ကတညူ စ၊  
 ပြုဖူးသောသူကျေးဇူးကို သိသည်လည်း။ ကတဝေဒီ စ၊ ပြုဖူးသော  
 သူကျေးဇူးကို ထင်စွာပြု၍ သိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊  
 တို့။ ယဒိဒံ-ယံဣဒံ-ယာ အယံ ကတညူကာ၊ အကြင်ပြုဖူးသောသူကျေးဇူး  
 ကို သိသူ၏ အဖြစ်သည်။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ-ယာ အယံ- ကတဝေဒိတာ၊  
 အကြင်ပြုဖူးသော သူကျေးဇူးကို ထင်စွာပြု၍ သိသူ၏ အဖြစ်သည်။  
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧဝံ၊ ဤပြုဖူးသော သူကျေးဇူးကို သိသူ၏အဖြစ် ထင်စွာ  
 ပြု၍ သိသူ၏ အဖြစ်ကို။ သတ္တိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဥပညာတံ၊  
 ချီးမွမ်းသောအားဖြင့် ကပ်၍သိအပ်၏။ ဝါ၊ ချီးမွမ်းအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊  
 တို့။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ ယာ အယံ ကတညူတာ၊ သည်။ ယဒိဒံ-ယံ-ဣဒံ-ယာ  
 အယံ ကတဝေဒိတာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧဝံ၊ အလုံးစုံသော။  
 သော၊ ဤပြုဖူးသောသူကျေးဇူးကို သိသူ၏အဖြစ် ထင်စွာပြု၍ သိသူ၏  
 အဖြစ်သည်။ သပ္ပုရိသဘူမိ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ အရာပေတည်း။ ဣတိ၊  
 ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့အား။ သပ္ပုရိကာရံ၊  
 လွယ်ကူစွာ ကျေးဇူးပြုနိုင်၏ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ န ဝဒါမိ၊ ဟောတော်  
 မမူ။ ကတမေသံ ဒိန္နံ၊ အဘယ်နှစ်ယောက် ကုန်သောသူတို့အား။ သပ္ပုရိ-  
 ကာရံ၊ ၍။ န ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူသနည်း။ မာတု စ၊ အားလည်းကောင်း။



ပီတု စ၊ အားလည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမေသံ ဒိန္နံ၊ ဤ စ်ယောက်ကုန်သော သူတို့အား။ သုပ္ပဋိကာရံ၊ ရှိ။ န ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (ယော၊ အကြင် သား သီးသည်။) ဝဿသတာယုကော၊ အနှစ်စရာသက်တမ်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝဿသတ ဇီဝိ၊ အနှစ်စ ရာ ကာလပတ်လုံး အသက်ရှည်သည်ဖြစ်၍။ ဧကေန၊ တဘက်သော။ အံသေန၊ ပုခုံးဖြင့်။ မာတရံ၊ အမိကို။ ပရိဟရေယျ၊ ထမ်းထားရာ၏။ ဧကေန၊ တဘက်သော။ အံသေန၊ ပုခုံးဖြင့်။ ပီတရံ၊ အဘက်။ ပရိဟရေယျ၊ ထမ်းထားရာ၏။ သော စ၊ ထိုသားသမီးသည်လည်း။ နေသံ၊ ထို အမိအဖ တို့အား။ ဥစ္ဆာဒနပရိမဒ္ဒနနာပနသမ္မာဟနေန၊ (နံ သာလိမ်းပေးခြင်း နှိပ်နယ်ပေးခြင်း ရေချိုးပေးခြင်း ခြေလက်ဆုပ်နယ်ခြင်းဖြင့်။ (ဥပဋ္ဌဟေယျ၊ လုပ်ကျွေးရာ၏)။ တေ စ၊ ထိုအမိ အဖတို့သည်လည်း။ တတ္ထေဝ၊ ထို သားသမီးတို့၏ ပုခုံးပေါ်၌ပင်လျှင်။ မုတ္တကရိသံ၊ ကျင်ငယ် ကျင်ကြီးကို။ စဇေယျ၊ စွန့်ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (ဝေမှိ၊ ဤသို့လုပ်ကျွေးပါသော် လည်း။) မာတာပိတုနံ၊ အမိအဖတို့အား။ ကတံ ဝါ၊ ကျေးဇူးအထူးကို ပြုသည်မည်သည်လည်းကောင်း။ ပဋိကတံ ဝါ၊ ကျေးဇူးတို့ကို ပြုသည် မည်သည်လည်းကောင်း။ န တေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (ယော စ၊ အကြင်သားသမီးသည်လည်း။) ပဟူတ ရတ္တ ရတနာယ၊ အလွန်များစွာ နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်တတ်သော ရတနာရှိသော။ ဣမိဿာ ပထဝီယာ စ၊ ဤမြေ၌လည်း။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့ကို။ ဣဿာရာဓိပစ္စေ၊ အစိုးရဒသာသု၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော။ ရဇဇ္ဇ၊ မင်း၏ အဖြစ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ တည်စေခြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (သော စ၊ ထိုသားသမီးသည်လည်း။ ဝေမှိ၊ ဤသို့မင်းအဖြစ်၌ တည်စေပါမသ် လည်း။) မာတာပိတုနံ၊ အမိ အဖတို့အား။ ကတံ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ပဋိကတံ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ န တေဝ ဟောတိ၊ တည်း။

တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် နည်းဟူမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတာပိတရော၊ တို့သည်။ ပုတ္တာနံ၊ သားသမီး တို့အား။ ဗဟုကခရော၊ များစွာ ကျေးဇူးရှိကုန်၏။ အာပါဒကာ၊ စောင့်

ရွှောက်တတ်ကုန်၏။ ပေါသကာ၊ မွေးမြူတက်ကုန်၏။ ဣမဿ လောကဿ၊ ဤလောကကို။ ဒဿတောရော၊ ပြုတတ်ကုန်၏။ “တ.သ္မာ၊ ထို့ကြောင့် တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော စ၊ အကြင်သားသမီးသည်လည်း။ အသဓဒ္ဒ၊ သဒ္ဒါတရားမရှိကုန်သော။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ သဒ္ဒါသမ္ပဒါယ၊ သဒ္ဒါ တရား၏ ပြည့်စုံခြင်း၌။ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ နိဝေသေတိ၊ ဝင်စေ၏။ ဝါ၊ သွင်းကား၏။ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ၏။ ဒုဿီလေ၊ သီလ မရှိကုန်သော။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို (လိုက်စေ)။ သီလသမ္ပဒါယ၊ သီလ၏ ပြည့်စုံခြင်း၌။ (သမာဒပေတိ၊ ၎င်း။ နိဝေသေတိ၊ ၎င်း။ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ ၎င်း။) [ ဤကြံယာသုံးချက် အနက်တူပေး။ ] မစ္ဆဋီ၊ ဝန်တိုခြင်းရှိကုန်သော။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို (လိုက်စေ)။ စာဂသမ္ပဒါယ၊ စွန့်ကြဲခြင်း၏ ပြည့်စုံခြင်း၌။ သမာဒပေတိ၊ ၎င်း။ နိဝေသေတိ၊ ၎င်း။ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ ၎င်း။ ဒုပ္ပညေ၊ ပညာ မရှိကုန်သော။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ (လိုက်စေ)။ ပညာ သမ္ပဒါယ၊ ပညာ၏ ပြည့်စုံခြင်း၌။ သမာဒပေတိ၊ ၎င်း။ နိဝေသေတိ၊ ၎င်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (တေန၊ ထိုသားသမီးသည်) တောဝတာ၊ ဤမျှ အတိုင်း အရှည်ရှိသော ချီးမြှောက်ခြင်းဖြင့်။ မာတာပိတုနံ၊ တို့အား။ ကံတဉ္စ၊ ကျေးဇူးအထူးကိုပြု အပ်သည်လည်းကောင်း။ ပဋိကတဉ္စ၊ ကျေးဇူးတို့ကို ပြုအပ်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အညတရော၊ မထင်ရှားသော။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ၎င်း။ ဥပသကံမိက္ခံ၊ ရှိ။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဒိ၊ အတူတကွ။ သဓ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ပြောဆို၏။ သဓ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက် ထိုက်သော။ သာရဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့ထိုက်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့် လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီန္နော၊ သော။ သော၊ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ‘ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ ကိံ ဝါဒိ၊ အဘယ်သို့ဆိုလေ့ရှိသနည်း။ ကိံ၊ အဘယ် သို့သော အကျင့်ကို။ အက္ခာယံ၊ ဟောကြားလေ့ရှိသနည်း’။ ဣတိ

ဧတံ-ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ၊ မေးမြန်းလျှောက်ထား၏။  
“ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကိရိယဝါဒီ စ၊ ပြုအပ်၏ဟု ဆိုလေ့  
လည်းရှိ၏။” အကိရိယဝါဒီ စ၊ မပြုအပ်ဟု ဆိုလေ့လည်း ရှိ၏။ ဣတံ၊ ဤသို့။  
(အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။) “ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။  
ယထာ ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကိရိယဝါဒီ စ၊ ပြုအပ်၏ဟု ဆိုလေ့  
လည်းရှိသနည်း၊ အကိရိယဝါဒီ စ၊ မပြုအပ်ဟု ဆိုလေ့လည်း ရှိသနည်း”။  
ဣတံ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊ လျှောက်ထား၏)။

“ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အဟံ၊ သည်။ ကာယဒုစရိတဿ၊ ကာယဒုစရိုက်ကို  
လည်းကောင်း။ ဝစီဒုစရိတဿ၊ ဝစီဒုစရိုက်ကိုလည်းကောင်း။ မနောဒုစရိ-  
တဿ၊ မနောဒုစရိုက်ကိုလည်းကောင်း။ အကိရိယံ၊ မပြုအပ်ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊  
ဟောတော်မူ၏။ အနေကဝိဟိတာနံ၊ များသော အပြားရှိကုန်သော။  
ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။  
ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို။ အကိရိယံ၊ မပြုအပ်ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။  
ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ကာယသုစရိတဿ၊  
ကာယသုစရိုက်ကိုလည်းကောင်း။ ဝစီသုစရိတဿ၊ ဝစီသုစရိုက်ကိုလည်း  
ကောင်း။ မနောသုစရိတဿ၊ မနောသုစရိုက်ကိုလည်းကောင်း။ ကိရိယံ၊  
ပြုအပ်၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အနေကဝိဟိတာနံ၊ များသော  
အပြားရှိကုန်သော။ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တရား  
တို့ကို။ ကိရိယံ၊ ပြုအပ်၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။  
ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ကိရိယဝါဒီ စ၊ ပြုအပ်၏ဟု  
ဆိုလေ့လည်းရှိ၏။ အကိရိယဝါဒီ စ၊ မပြုအပ်ဟုဆိုလေ့လည်းရှိ၏။ ဣတံ၊  
ဤသို့။ (အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏)။

ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်  
ရှိပေစွ။ ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်  
ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရှိပေစွ။ ဘော ဂေါတမ။ အရှင်ဂေါတမ၊ သေယျ-  
ထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ နိက္ကဇ္ဇိတံ ဝါ၊ မှောက်၍ ထားအပ်သော  
ဝတ္ထုကိုလည်း။ ဥက္ကဇ္ဇေယျသေယျထာပိ၊ ထက်အောက်ပြန်ကာ လှန်ရာ

သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပဋိစ္ဆန္တံ ဝါ၊ တိုက်နံရံ မြက် သစ်ရွက် စသည်ဖြင့်  
 ဖုံးလွှမ်းထားအပ်သော ဝတ္ထုကိုလည်း။ ဝိာရေယျ သေယျထာပိ၊ ဖွင့်လှစ်  
 ရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ မုဠာ၊ ခရီးမှားသော သူအား။ မဂ္ဂံ ဝါ၊  
 ခရီးလမ်းမကိုလည်း။ အာစိက္ခေယျ သေယျထာပိ၊ လက်ငင်ဆွဲငြားသည်  
 သို့ သွားဟု ပြောကြားရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော  
 အခြင်းအရာဖြင့်။ (ဓာရိယမာနေ၊ ညှိထွန်းပြောင်ပြောင် ထောင်အပ်သည်  
 ရှိသော်)။ ကျေမန္တော၊ မျက်စိအမြင်ရှိသောသူတို့သည်။ ရူပါနိ၊ ရူပါရုံ  
 တို့ကို။ ဒက္ခန္တိ၊ မြင်ကြရကုန်လိမ့်မည်။ (တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာ  
 ဖြင့်)။ အန္ဓကာရေ၊ မမြင်မစွမ်း ကန်းခြင်းကိုပြုတတ်သောအမိုက်မှောင်နွံ။  
 တေလပဇ္ဇောတံ ဝါ၊ ဆီမီးတန်ဆောင်ကိုလည်း။ ဓာရေယျ သေယျထာပိ၊  
 ညှိထွန်းပြောင်ပြောင် ထောင်ရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။  
 ဘောတာ ဓဂါတမေန၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ အနေကပရိယာယေန၊  
 များစွာသောအကြောင်းဖြင့်။ ဧတံ-ဧသော ဓမ္မော၊ ဤတရားတော်ကို။  
 ပကာသိတော၊ ထင်ရှားပြုအပ်ပေပြီ။ သောဟံ ဧသောအဟံ၊ ထိုတပည့်  
 တော်သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ အရှင်ဂေါတမကို။ သရဏံ-သရဏံ ဣတိ၊  
 ကိုးကွယ်လည်းလျောင်း ပုန်းအောင်းရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။  
 ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်မြတ်ကိုလည်းကောင်း။ သံဃဉ္စ၊ သံဃာတော်မြတ်ကို  
 လည်းကောင်း။ သရဏံ-သရဏံ ဣတိ၊ ကိုးကွယ် လည်းလျောင်း  
 ပုန်းအောင်းရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊  
 အရှင်ဂေါတမသည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့ကို။ အဂ္ဂေအာဒိံ  
 ကတာ၊ အစပြု၍။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်နှင့် ပြည့်စုံသမျှကာလပတ်လုံး။  
 (ရတနတ္ထယံ၊ ရတနာသုံးပါးအပေါင်းကို)။ သရဏံ-သရဏံ ဣတိ၊ ကိုးကွယ်  
 လည်းလျောင်း ပုန်းအောင်းရာဟူ၍။ ဂတံ၊ ဆည်းကပ်သော။ ဥပါသကံ၊  
 ဥပါသကာဟူ၍။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါ စ၊  
 နားတော်လျှောက်၏။)

ဒုကနိပါတ သမစိတ္တဝဂ္ဂနိဿယ ပြီး၏။

# အင်္ဂုတ္တရနိကာယိ ကောဇကိနုတိချက်

စတုက္ကနိပါတ် ပတ္တကမ္မဝဂ်

အဓမ္မိကသုတ် နိဿယ

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယသ္မိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ အဓမ္မိကာ၊ တရားမစောင့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုမင်းတို့ တရားမစောင့်သော အခါ၌။ ရာဇယုတ္တာပိ၊ မင်းနှင့်စပ်သော မှူးမတ်တို့သည်လည်း။ အဓမ္မိကာ၊ တရားမစောင့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မိံသမယေ၊ ။ ရာဇယုတ္တေသု၊ မင်းနှင့်စပ်သော မှူးမတ်တို့သည်။ အဓမ္မိကေသု၊ တရားမစောင့်ကုန်လတ်သော်။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကေပိ၊ ပုဏ္ဏား သူကြွယ်တို့သည်လည်း။ အဓမ္မိကာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုပုဏ္ဏား သူကြွယ်တို့ တရားမစောင့်သောအခါ၌။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကေသု၊ တို့သည်။ အဓမ္မိကေသု၊ ကုန်လတ်သော်။ နေဂဇေနပဒါပိ၊ နိဂုံး ဇနပုဒ်၌ နေကြကုန်သောသူတို့သည်လည်း။ အဓမ္မိကာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ။ နေဂမဇေနပဒေသု၊ တို့သည်။ အဓမ္မိကေသု၊ ကုန်လတ်သော်။ စန္ဒိမသ္မုရိယာ၊ လ နေတို့သည်။ ဝိသမံ၊ မညီမညွတ်၊ ပရိဝတ္တန္တိ၊ လှည့်လည်ကြကုန်၏။ စန္ဒိမသ္မုရိယေသု၊ တို့သည်။ ဝိသမံ၊ မညီမညွတ်။ ပရိဝတ္တန္တေသု၊ ကုန်လတ်သော်။ နက္ခတ္တာနိ၊ နက္ခတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ တာရကရူပါနိ၊ ကြယ်တာရာအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝိသမံ၊ မညီမညွတ်။ ပရိဝတ္တန္တိ၊ လှည့်လည်ကြကုန်၏။ နက္ခတ္တေသု၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ တာရကရူပေသု၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဝိသမံ၊ မညီမညွတ်။ ပရိဝတ္တန္တေသု၊ ကုန်လတ်သော်။ ရတ္တိန္ဒဝါ၊ ညဉ့်နေတို့သည်။ ဝိသမံ၊ မညီမညွတ်။ ပရိဝတ္တန္တိ၊ လှည့်လည်ကြကုန်၏။ ရတ္တိန္ဒဝေသု၊ တို့သည်။ ဝိသမံ၊ မညီမညွတ်။ ပရိဝတ္တန္တေသု၊ ကုန်လတ်သော်။ မာသဒ္ဓမာသာ၊ တလ၊ လခွဲတို့သည်။ ဝိသမံ၊ မညီမညွတ်။ ပရိဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ မာသဒ္ဓ-

မာသေသု၊ တို့သည်။ ဝိသမံ၊ မညီမညွတ်။ ပရိဝတ္တန္တေသု၊ ကုန်လတ်သော်။ ဥတုသံဝစ္ဆရာ၊ ဥတုနှစ်တို့သည်။ ဝိသမံ၊ မညီမညွတ်။ ပရိဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။

ဥတုသံဝစ္ဆရေသု၊ တို့သည်။ ဝိသမံ၊ မညီမညွတ်။ ပရိဝတ္တန္တေသု၊ ကုန်လတ်သော်။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ ဝိသမံ၊ မညီမညွတ်။ ပရိဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝါတာ၊ လေတို့သည် (လိုက်)။ ဝိသမာ၊ မညီမညွတ်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပဉ္စသာ၊ လမ်းမှန်သို့ မသွားကြကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) ဝါတေသု၊ လေတို့သည်။ ဝိသမံ၊ မညီမညွတ်။ ဝါယန္တေသု၊ တိုက်ခတ်ကုန်လတ်သော်။ ဝိသမေသု၊ မညီမညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပဉ္စသေသု၊ လမ်းမှန်မသွားကြကုန်လတ်သော်။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ပရိကုပိတာ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒေဝတာသု၊ တို့သည်။ ပရိကုပိတာသု၊ အမျက်ထွက်ကုန်လတ်သော်။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဓာရံ၊ မိုးရေအလျဉ်ကို။ န အနုပ္ပဝေစ္ဆတိ၊ မရွာသွန်း။ ဒေဝေါ မိုးသည်။ သမ္မာ။ ကောင်းစွာ။ ဓာရံ၊ မိုးရေအလျဉ်ကို။ န အနုပ္ပဝေစ္ဆန္တေ၊ မရွာသွန်းသည်ရှိသော်။ သဿာနိ၊ ကောက်တို့သည်။ ဝိသမပါကာနိ၊ မညီမညွတ် မှည့်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေါ ရဟန်းတို့၊ ဝိသမပါကာနိ၊ မညီမညွတ်မှည့်ကုန်သေး။ သဿာနိ၊ ကောက်တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တော၊ သုံးဆောင်ကြကုန်သေး။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ အပ္ပာယုကာ စ၊ နည်းသောအသက်ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ အသက်တိုကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏာ စ၊ အဆင်းမလှကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဗဟ္မာဗာဓာ စ၊ များသောအနာရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေါ တို့။ ။ပ။ ဓမ္မိကာ၊ တရားစောင့်ကုန်သည်။ ။ပ။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုမင်းတို့တရားစောင့်သောအခါ၌။ ။ပ။ ရုဇယုတ္တာပိ၊ မင်းနှင့်စပ်သော မှူးမတ်တို့သည်လည်း။ ။ပ။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုမှူးမတ်တို့တရားစောင့်သောအခါ၌။ ပြာဟ္မာဏဂဟပတိကာပိ၊ ပုဏ္ဏား သူကြွယ်တို့သည်လည်း။ ။ပ။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုပုဏ္ဏား သူကြွယ်တို့ တရားစောင့်သောအခါ၌။ နေဂမဇနပဒါပိ၊ တို့သည်လည်း။ ။ပ။ သမံ၊ အညီ

အညွတ်။ ။ပ။ ပဉ္စသ၊ လမ်းမှန်သွားကြကုန်၏။ ။ပ။ အပရိကုပိတာ၊  
 အမှန်မထွက်ကြကုန်သည်။ ။ပ။ အနုပ္ပဝေစ္ဆတိ၊ ရှာသွန်း၏။ ။ပ။  
 အနုပ္ပဝေစ္ဆန္တေ၊ ရှာသွန်းလတ်သော်။ သဿာနိ၊ ကောက်တို့သည်။  
 သမာဂါကာနိ၊ အညီအညွတ်မှည့်ကုန်သည်။ ။ပ။ ဒီဃာယုကာ စ၊ အသက်  
 ရှည်ကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏဝန္တော စ၊ အဆင်းလှကုန်သည်လည်း  
 ကောင်း။ ဗလဝန္တော စ၊ အားရှိကြကုန်သည်လည်းကောင်း။ အပ္ပာဗာဓာ စ၊  
 နည်းသောအနာရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။  
 ဣတိ၊ ဤသို့။ (အခဝါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။)

၁။ တရမာနာနံ၊ မြစ်ကို ကူးကုန်သော။ ဂုန္နံ၊ နွားတို့တွင်။  
 ပုဂံဝေါ၊ ရွှေဆောင်နွားလားသည်။ ဇိမ္မံ၊ ကောက်တကျစ်။ ဝါ၊  
 ကျွေကျွေကောက်ကောက်။ စေ ဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ သွားသည်  
 ဖြစ်အံ့။ နေတ္ထေ၊ ရွှေဆောင်နွားလားသည်။ ဇိမ္မံ၊ ကောက်တကျစ်။  
 ဝါ၊ ကျွေကျွေကောက်ကောက်။ ဂတေ၊ သွားသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်  
 သော်။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တာ၊ ထိုနွားတို့သည်။ ဇိမ္မံ၊  
 ကောက်တကျစ်။ ဝါ၊ ကျွေကျွေကောက်ကောက်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကြ  
 ကုန်၏။

၂။ ဝေမေဝံ၊ ဤအတူသာလျှင်။ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်။  
 ယော၊ အကြင်သူသည်။ သေဋ္ဌသမ္ပတော၊ မြတ်သူဟုသမုတ်အပ်  
 သူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုမြတ်သူဟုသမုတ်အပ်သူသည်။  
 အဓမ္မံ၊ တရားမဟုတ်သည်ကို။ စေ စရတိ၊ အကယ်၍ ကျင့်သည်  
 ဖြစ်အံ့။ ဣတရာ၊ မြတ်သောသူမှတစ်ပါးသော။ ပဇာ၊ သတ္တဝါ  
 အပေါင်းသည်။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိပါအံ့နည်း။ ဣဇာ၊  
 မင်းသည်။ အဓမ္မိကော၊ တရားမစောင့်သည်။ စေ ဟောတိ၊  
 အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းနိုင်ငံသူ  
 အပေါင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ။ သေတိ၊ အိပ်နေရ၏။

၃။ တရမာနာနံ၊ မြစ်ကိုကူးကုန်သော။ ဂုန္နံ၊ နွားတို့တွင်။  
 ပုဂံဝေါ၊ ရွှေဆောင်နွားလားသည်။ ဥဇံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်။

စေဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ သွားသည်ဖြစ်အံ့။ နေတ္တေ၊ ရှေ့ဆောင်နှား  
လားသည်။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်။ ဂတေ၊ သွားသည်။ သတိ၊  
ရှိလတ်သော်။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တာ၊ ထိုနှားမ  
တို့သည်။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကြကုန်၏။

၄။ ဝေမေဝံ၊ ဤအတူသာလျှင်။ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်။ ယော၊  
အကြင်သူသည်။ သေဠသမ္ပတော၊ မြတ်သူဟု သမုတ်အပ်သည်။  
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုမြတ်သူဟု သမုတ်အပ်သူသည်။ ဓမ္မံ၊  
တရားဟုတ်သည်ကို။ သစေ စရတိ၊ အကယ်၍ ကျင့်သည်ဖြစ်အံ့။  
ဣဘာ၊ ဤမြတ်သူမှ တပါးသော။ ပဇာ၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။  
ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရှိပါအံ့နည်း။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဓမ္မိကော၊  
တရားစောင့်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ သဗ္ဗံ၊  
အလုံးစုံသော။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းနိုင်ငံသူ အပေါင်းသည်။ သုခံ၊  
ချမ်းသာစွာ။ သေတိ၊ အိပ်နေရ၏။

ပတ္တကမ္မဝင် အဓမ္မိကသုတ် နိဿယ

ပြီး၏။



# ခုဒ္ဒကနိကာယံ ဓမ္မပဒပါဠိတော်

## ကောသလ်နုတ်ချက်

ယမကဝဂ္ဂ နိဿယ

### ၁။ ဓက္ခပါလတ္ထေရဝတ္ထု

၁။ ဓမ္မာ၊ စေတသိက် ခန္ဓာတရား သုံးပါးတို့သည်။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ စိတ်သာလျှင် ရွှေသွားခေါင်းဆောင်ရှိကုန်၏။ မနောသေဋ္ဌာ၊ စိတ်သာလျှင် အမြတ်ရှိကုန်၏။ မနောမယာ၊ စိတ်ကြောင့်ပြီးစီးရကုန်၏။ ပဒုဋ္ဌေန၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိသော အပြစ်တို့သည် ဖျက်ဆီးအပ်သော။ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်။ စေ ဘာသတိ ဝါ၊ အကယ်၍ မူလည်း ပြောဆိုအံ့။ စေ ကရောတိ ဝါ၊ အကယ်၍ မူလည်း ပြုလုပ်အံ့။ တတော၊ ထိုသို့ ပြောဆိုပြုလုပ်ခြင်းကြောင့်။ နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သို့။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ အန္ဓေတိ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်၏။ (ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း။) ဝဟတော၊ ဝန်ဆောင်နွားလား၏။ ပဒံ၊ ခြေသို့။ စက္ကံ၊ လှည်းဘီးသည်။ (အန္ဓေတိ ဣဝ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်သကဲ့သို့တည်း။)

### ၂။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိဝတ္ထု

၂။ ဓမ္မာ၊ စေတသိက်ခန္ဓာတရား သုံးပါးတို့သည်။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ စိတ်သာလျှင် ရွှေသွားခေါင်းဆောင် ရှိကုန်၏။ မနောဒေသဋ္ဌာ၊ စိတ်သာလျှင် အမြတ်ရှိကုန်၏။ မနောမယာ၊ စိတ်ကြောင့်ပြီးစီးရကုန်၏။ ပထန္ဓေန၊ အနဘိဇ္ဈာ အစရှိသော ဂုဏ်တို့ကြောင့် ကြည်လင်သော။ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်။ စေ ဘာသတိ ဝါ၊ အကယ်၍ မူလည်း ပြောဆိုအံ့။ စေ ကရောတိ ဝါ၊ အကယ်၍ မူလည်း ပြုလုပ်အံ့။ တတော၊ ထိုသို့ ပြောဆို ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့်။ နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သို့။ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်။ အန္ဓေတိ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်၏။ (ကိမိဝ၊ နည်း။) အနုပါယိနိ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်ခြင်းရှိသော။ ဆာယာဝ (ဆာယာ + ဣဝ)၊ အရိပ်ကဲ့သို့တည်း။

၃။ တိဿတ္ထေရဝတ္ထု

၃။ မံ၊ ငါ့ကို။ အက္ခောစ္ဆိ၊ ဆဲရေးဖူးပြီ။ မံ၊ကို။ အဝဓိ၊ ပုတ်ခတ်ဖူးပြီ။ မံ၊ ကို။ အဇိနိ၊ အောင်ဖူးပြီ။ ဝါ၊ နိုင်ဖူးပြီ။ မေ၊ ငါ၏ဥစ္စာကို။ အဟာသိ၊ ဆောင်ဖူးပြီ။ (ဣတံ၊ ဤသို့တွေ့၍။) ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တံ၊ ထိုကောဓကို။ ဝါ၊ ထိုရန်ငြိုးကို။ ဥပနယန္တိ၊ ဖွဲ့ကြကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဝေရံ၊ ရန်သည်။ န သမ္ပတံ၊ မငြိမ်းအေးနိုင်။

၄။ အက္ခောစ္ဆိ မံ၊ အဝဓိ မံ၊ အဇိနိ မံ၊ အဟာသိ မေ။ ယေ တို့သည်။ တံ၊ ကို။ ဥပနယန္တိ၊ မဖွဲ့ကြကုန်။ တေသံ၊ တို့၏။ ဝေရံ၊ သည်။ ဥပသမ္ပတံ၊ ငြိမ်းအေးနိုင်၏။

၄။ ကာဠယက္ခိနိဝတ္ထု

၅။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဝေရေန၊ ရန်တုံ့မူသဖြင့်။ ဝေရာနိ၊ ရန်တို့သည်။ ကုဒါစနံ၊ တစ်ခုကခုသောအခါ၌။ ဝါ၊ ဘယ်အခါ၌မျှ။ န သမ္ပန္တိ၊ မငြိမ်းအေးနိုင်ကုန်။ အဝေရေန၊ ရန်တုံ့မမူသဖြင့်။ ဝေရာနိ၊ ရန်တို့သည်။ သမ္ပန္တိ၊ ငြိမ်းအေးနိုင်ကုန်၏။ သေ ဓမ္မော၊ ရန်ကိုရန်ချင်း မတုံ့လျှင်းမှ ငြိမ်းအေးနိုင်ခြင်းဟူသော ဤသသောသည်။ သနန္တနော၊ ရှေး၌ဖြစ်သောသဘောတည်း။ ဝါ၊ ရှေးဟောင်းထုံးစံတည်း။

၅။ ကောသမ္ပက ဝတ္ထု

၆။ စ၊ ထိုသို့ ရန်ကိုရန်ချင်း မတုံ့လျှင်းမှ ငြိမ်းအေးခြင်းသာ ရှေးထုံး ရှိပသော်လည်း။ ပရေ၊ လိမ္မာမြင်သိ ပညာရှိမှတစ်ပါး အခြားသော ခိုက်ရန်ပြုတတ်သူတို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤသံဃာ့အလယ်၌။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ယမာမသေ၊ ဖဲခွာရှောင်ရှား ပျက်ဆုံးပါးလျက် သေမင်းထံသို့ မပြတ်သွား နေကြရပါကုန်၏။ (ဣတံ၊ ဤသို့။) န ဝိဇာနန္တိ၊ မသိကြကုန်။ ယေ စ၊ လိမ္မာမြင်သိ အကြင်ပညာရှိတို့သည်ကား။ တတ္ထ၊ ထိုသံဃာ့အလယ်၌။ (မယံ၊ တို့သည်။ ယမာမသေ၊ ကုန်၏။ ဣတံ၊ သို့။) ဝိဇာနန္တိ၊ သိကြကုန်၏။ တတော၊ ထိုသို့ သိခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ထိုသို့သိ၍ ကျင့်ကြခြင်းကြောင့်။ မေဂါ၊ ခိုက်ရန်တို့သည်။ သမ္ပန္တိ၊ ငြိမ်းအေးရကုန်၏။

၆။ (တနည်း) စ၊ ထိုသို့ ရန်ကိုရန်ချင်း မတုံ့လျှင်းမှ ငြိမ်းအေး  
 သော ရှေးထုံးရှိပါသော်လည်း။ ပရေ၊ ဘုရား၏ဩဝါဒကို လိုက်နာသော  
 အတွင်းသာဝကမှတစ်ပါး မလိုက်နာသော သူစိမ်းပြင်ပ ဖြစ်ကြသူတို့သည်။  
 ထွေ၊ ဤ သံဃာ့အလယ်၌၊ မယံ၊ တို့သည်။ ယမာမသေ၊ ခိုက်ရန်တိုးပွား  
 အောင် ကြိုးစားနေကြပါကုန်၏။ (ဣတိ၊ သို့) န ဝိဇာနန္တိ၊ မသိကြကုန်။  
 ယေ စ၊ အကြင်လိမ္မာမြင်သိ ပညာရှိတို့သည်ကား။ (မယံ၊ ငါတို့သည်။  
 ယမာမသေ၊ ခိုက်ရန်တိုးပွားအောင် ကြိုးစားနေကြပါကုန်၏။ ဣတိ၊  
 ဤသို့။) ဝိဇာနန္တိ၊ သိကြကုန်၏။ တတော၊ ထိုသို့သိခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊  
 ထိုသို့သိ၍ ကျင့်ခြင်းကြောင့်။ မေဓဂါ၊ ခိုက်ရန်တို့သည်။ သမ္ပန္တိ၊ ငြိမ်း  
 အေးကုန်၏။

၆။ မဟာကာဠုတ္ထေရဝတ္ထု

၇။ သုဘာနုပဿိံ၊ သုဘကို အဖန်ဖန်ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊  
 နေသော။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသား ခြောက်ပါးသော ဣန္ဒြေတို့၌။  
 အသံဝုတံ၊ စောင့်စည်းခြင်းမရှိထသော။ ဝါ၊ မစောင့်စည်းထသော။  
 ဘောဇနမ္ပိ၊ ဘောဇဉ်၌။ ဝါ၊ ဘောဇဉ်ကိုမှတ် အရပ်ရပ်သော ပစ္စည်း၌။  
 အမတ္တညံ၊ စ၊ ရှာမိုး၊ ခံယူ၊ သုံးဆောင်ခြင်းဟူသော ဌာနတို့၌ အတိုင်း  
 အရှည်ပမာဏကို မသိထသော။ ကုသိတံ၊ စက်ဆုပ်အပ်စွာ အရာရာ၌  
 ဆုတ်နုတ်ထသော။ (တနည်း) ကုသိတံ၊ ပျင်းရိသည့်အတွက် ဆဲရေးအပ်  
 ထသော။ ဟိနဝီရိယံ၊ ယုတ်ညံ့သော ဝီရိယရှိထသော။ ငါ၊ ဝီရိယမရှိထ  
 သော။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝါတော၊ အားကြီးသောလေသည်။ ဒုဗ္ဗလံ၊  
 အားမရှိသော။ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို။ (ပသဟတိ) ဣ၊ လွှမ်းမိုးသကဲ့သို့။  
 (ဝေံ၊ တူ။) မာရော၊ ကိလေသမာရ်သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ပသဟတိ၊  
 လွှမ်းမိုး၏။

၈။ အသုဘာနုပဿိံ၊ အသုဘကို အဖန်ဖန်ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊  
 နေထသော။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသား ၆-ပါးသော ဣန္ဒြေတို့၌။ သုသံဝုတံ၊  
 ကောင်းစွာစောင့်စည်းခြင်း ရှိထသော။ ဝါ၊ ကောင်းစွာစောင့်စည်းထ

သော။ ဘောဇနမိ၊ ဘောဇဉ်၌။ ဝါ၊ ဘောဇဉ်ကိုမှတ် အရပ်ရပ်သော  
 ငစွည်း၌။ မတ္တညံ၊ စ၊ ရှာမိုး၊ ခံယူ၊ သုံးဆောင်ခြင်းဟူသော ဌာနတို့၌  
 အတိုင်းအရှည်ပမာဏကို သိထသော။ သဒ္ဓံ၊ ကံ၊ ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်  
 သော လောကီသဒ္ဓါ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်တော်ကို သက်ဝင်ယုံကြည်  
 သော လောကုတ္တရာ သဒ္ဓါရှိသော။ အာရဒ္ဓဝီရိယံ၊ အားထုတ်အပ်သော  
 ဝီရိယရှိထသော။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝါတော၊ အားမရှိသောလေသည်။  
 သေလံ၊ ကျောက်အတိပြီးသော။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို။ နပ္ပသဟတိ ဣဝ၊  
 မလှမ်းမိုးနိုင်သကဲ့သို့။ (တထာ၊ ထိုအတူ။) မာရော၊ ကိလေသမာရ်  
 သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ နပ္ပသဟတိ၊ မလှမ်းမိုးနိုင်။

၇။ ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု

၉။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနိက္ကသာဝေါ၊ ကိလေသာဟူ  
 ဖန်ရည်မရှိသူ မဟုတ်ပါ။ ဒမသစ္စေန၊ ဣန္ဒြေတို့ကို ဆုံးမခြင်း၊ မှန်ကန်  
 သော ဝစီသစ္စာမှ။ အပေတော၊ ကင်းသည်။ (ဟုတု၊ ဖြစ်၍။)  
 ကာသာဝံ၊ ဖန်ရည်ဖြင့် ဆိုးအပ်သော။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို။ ပရိဒဟိဿတိ၊  
 ဝတ်ရုံသုံးစွဲ၏။ အနိက္ကသာဝေါ၊ ကိလေသာဟူ ဖန်ရည်မရှိသူ  
 မဟုတ်ပါ။ ကာသာဝံ၊ ဖန်ရည်တပ်စွန်း ဝတ်သင်္ကန်းကို။ ပရိဒဟန္တော၊  
 ဝတ်ရုံသုံးစွဲသော။ ဒမသစ္စေန၊ ဣန္ဒြေတို့ကို ဆုံးမခြင်း၊ မှန်ကန်သော  
 ဝစီသစ္စာမှ။ အပေတော၊ ကင်းသော။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာသာဝံ၊  
 ဖန်ရည်တပ်စွန်း ဝတ်သင်္ကန်းကို။ (ပရိဒဟိတံ၊ ဌာ။) န အရဟတိ၊  
 မထိုက်။

၁၀။ ယော စ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ ဝန္တကသာဝေါ၊ မဂ်လေး  
 တန်ဖြင့် ထွေးအန်အပ်ပြီးသော ကိလေသာဖန်ရည်ရှိသည်။ ဝါ၊ ကိလေသာ  
 ဖန်ရည်ကို မဂ်လေးတန်ဖြင့် ထွေးအန်ပြီးသည်။ သိလေသု၊ စတုပါရိ၊  
 သုဒ္ဓိလေးဖြာ၊ သိက္ခာသီလတို့၌။ သုသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာထား  
 အပ်သော စိတ်ရှိသည်။ ဝါ၊ ကောင်းစွာတည်သည်။ ဒမသစ္စေန၊ ဣန္ဒြေ  
 တို့ကို ဆုံးမခြင်း၊ ဝစီသစ္စာသည်။ ဝါ၊ ဣန္ဒြေတို့ကိုဆုံးမခြင်း ဝစီသစ္စာနှင့်။

ဥပေတော၊ ကပ်ရောက်အပ်သည်။ ဝါ၊ ပြည့်စုံသည်။ အဿ၊ 'ဖြစ်ရာ၏။  
 ဝန္တကသာဝေါ၊ မဂ်လေးတန်ဖြင့် ထွေးအန်အပ်ပြီးသော ကိလေသာ  
 ဖန်ရည်ရှိသော။ ဝါ၊ ကိလေသာဖန်ရည်ကို မဂ်လေးတန်ဖြင့် ထွေးအန်  
 ပြီးသော။ သီလေသု၊ စတုပါရီ၊ သုဒ္ဓိလေးဖြာ၊ သိက္ခာသီလတို့၌။  
 သုသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာထားအပ်သော စိတ်ရှိသော။ ဝါ၊ ကောင်း  
 စွာတည်သော။ ဒမသစ္စေန၊ ဣန္ဒြေတို့ကို ဆုံးမခြင်း၊ ဝစီသစ္စာသည်။ ဝါ၊  
 နှင့်။ ဥပေတော၊ ကပ်ရောက်အပ်သော။ ဝါ၊ ပြည့်စုံသော။ သ(သော)၊  
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ကာသာဝံ၊ ဖန်ရည်တပ်စွန်း၊ ဝတ်သင်္ကန်း  
 ကို။ (ပရိဒဟိတုံ၊ ဝတ်ရုံသုံးစွဲခြင်းငှာ။) အရဟတိ၊ ထိုက်၏။

၈။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု

၁၁။ အသာဓရေ၊ အနှစ်မမှီး၊ အချည်းနှီးသော၊ ပစ္စည်းလေးဖြာ၊ မိစ္ဆာ  
 ဒိဋ္ဌိ၊ ထို၏ဖြစ်ကြောင်း၊ မကောင်းသောတရား ဒေသနာ၌။ သာရမတိနော၊  
 အနှစ်ဟုပင်၊ မှတ်ထင်ခြင်း ရှိကြကုန်သော။ သာဓရေ၊ အနှစ်ပြည့်စွာ၊  
 သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ထို၏ဖြစ်ကြောင်း၊ ကောင်းသော တရားဒေသနာတော်၌။  
 အသာရဒဿိနော စ၊ အနှစ်မဲ့ဟု မြင်လေ့ရှိကြသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။  
 တေ၊ ထိုအမှားကိုပင်၊ အမှန်ထင်၍၊ အမြင်လွဲကြ၊ လူ့ဗာလတို့သည်။  
 မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပဂေါဝရာ၊ ကာမဗျာပါ၊ ဝိဟိံသာဟု၊ မိစ္ဆာကြံလျှင် ကျက်စားရာ  
 ရှိကြကုန်သည်။ (ဟုတော၊ ဖြစ်၍။) သာရံ၊ သီလ သမာဓိ၊ နိဗ္ဗာန်ထိအောင်၊  
 ကောင်းဘိကျင်လျှစ်၊ အဆီနှစ်တရားကို။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ကောင်းစွာပိုင်ပိုင်  
 မရနိုင်ကြကုန်။

၁၂။ စ၊ သုက္ကပက္ခကား။ သာရံ၊ အနှစ်ပြည့်စွာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ထို၏  
 ဖြစ်ကြောင်း၊ ကောင်းသောတရားတော်ကို။ သာရတော၊ အဆီအနှစ်  
 အားဖြင့်။ ဥ တော စ၊ သိ၍လည်းကောင်း။ အသာရံ၊ အနှစ်မမှီး၊ အချည်း  
 နှီးသော၊ ပစ္စည်းလေးဖြာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ထို၏ဖြစ်ကြောင်း၊ မကောင်းသော  
 တရားဒေသနာတော်ကို။ အသာရတော၊ အနှစ်မဟုတ်သော အားဖြင့်။  
 (ဥ တော စ၊ သိ၍လည်းကောင်း။) တေ၊ ထိုအမှန်ကိုပင်၊ ကောင်းစွာမြင်

၍၊ အစဉ်ကြိုးကုတ် အားထုတ်သော ပညာရှိတို့သည်။ သမ္မာသင်္ကပ္ပ-  
ဂေါစရာ၊ နေကမ္မနှင့် အဗျာပါဒါ အဝိဟိံ သာဟု သမ္မာအကြံလျှင် ကျက်  
စားရာရှိကြကုန်သည်။ (ဟုတူ၊ ဖြစ်၍။) သာရံ၊ သီလသမာဓိ၊ နိဗ္ဗာန်  
ထိအောင် ကောင်းဘိကျစ်လျစ် အဆီအနှစ်တရားကို။ အဓိဂစ္ဆန္တိ၊  
ကောင်းစွာပိုင်ပိုင် ရနိုင်ကြကုန်၏။

၉။ နန္ဒထေရဝတ္ထု

၁၃။ ဒုစ္ဆန္ဒံ၊ မကောင်းသဖြင့် မိုးအပ်သော။ ဝါ၊ မပိတ်မသဲ ကျဲ  
ကျိုးတိုး မိုးအပ်သော။ အဂါရံ၊ အိမ်ကို။ ဝုဠိ၊ မိုးရေ မိုးပေါက်သည်။  
သမတိဝိဇ္ဈတိ ယထာ၊ လွန်စွာထိုးဖောက်နိုင်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။  
အဘာဝိတံ၊ သမထဝိပဿနာ ဘာဝနာတို့ဖြင့် မတိုးပွားစေအပ်သော။ ဝါ၊  
သမထဝိပဿနာ ဘာဝနာတို့ဖြင့် မထုံမှန်းအပ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။  
ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ ဝါ၊ ရာဂကိုမှတ် အရပ်ရပ်သောကိလေသာသည်။  
သမတိဝိဇ္ဈတိ၊ လွန်စွာထိုးဖောက်နိုင်၏။

၁၄။ သုစ္ဆန္ဒံ၊ ကောင်းစွာမိုးအပ်သော။ ဝါ၊ ပိတ်ပိတ်သဲသဲမကျဲမကျိုး  
မိုးအပ်သော။ အဂါရံ၊ အိမ်ကို။ ဝုဠိ၊ မိုးရေ မိုးပေါက်သည်။ န  
သမတိဝိဇ္ဈတိ ယထာ၊ လွန်စွာထိုးဖောက်နိုင်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။  
သုဘာဝိတံ၊ သမထ ဝိပဿနာ ဘာဝနာတို့ဖြင့် ကောင်းစွာတိုးပွားစေအပ်  
ပြီးသော။ ဝါ၊ သမထဝိပဿနာ ဘာဝနာတို့ဖြင့် ကောင်းစွာ ထုံမှန်းအပ်  
သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ ဝါ၊ ရာဂကိုမှတ် အရပ်ရပ်သော  
ကိလေသာသည်။ န သမတိဝိဇ္ဈတိ၊ လွန်စွာထိုးဖောက်နိုင်။

၁၀။ စုန္ဒသုကရိကဝတ္ထု

၁၅။ ပါပကာရီ၊ မကောင်းမှုကို ပြုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣဇ၊  
ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ သောစတိ၊ ဝမ်းနည်းရ၏။ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌။  
သောစတိ၊ ဝမ်းနည်းရ၏။ ဥဘယတ္ထ၊ ပစ္စုပ္ပန်တမလွန် နှစ်တန်သော  
ဘဝ၌။ သောစတိ၊ ဝမ်းနည်းရ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မကိုလိဋ္ဌံ၊

ညစ်ပေသော အကုသိုလ်ကံကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ရ၍။ ဝါ၊ မြင်ရခြင်းကြောင့်။  
သော၊ ထိုမကောင်းမှုကို ပြုပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သောစတိ၊ ဝမ်းနည်း  
ရ၏။ သော၊ ထိုမကောင်းမှုကို ပြုပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိဟညတိ၊  
ပင်ပန်းရ၏။

၁၁။ ဓမ္မိကဥပါသကဝတ္ထု

၁၆။ ကတပုညော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှုရှိသူသည်။ ဝါ၊ ကောင်း  
မှုကိုပြုပြီးသူသည်။ ဣဓ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ မောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်ရ၏။  
ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ မောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်ရ၏။ ဥဘယတ္ထ၊ ပစ္စုပ္ပန်  
တမလွန် ၂-တန်သောဘဝ၌။ မောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်ရ၏။ အတ္တနေော၊  
မိမိ၏။ ကမ္မဝိသုဒ္ဓိံ၊ ကံ၏စင်ကြယ်ခြင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ရ၍။ ဝါ၊ မြင်ရ  
ခြင်းကြောင့်။ သော၊ ထိုကောင်းမှုကို ပြုပြီးသူသည်။ မောဒတိ၊ ဝမ်း  
မြောက်ရ၏။ သော၊ ထိုကောင်းမှုကိုပြုပြီးသူသည်။ ပမောဒတိ၊ လွန်စွာ  
ဝမ်းမြောက်ရ၏။

၁၂။ ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု

၁၇။ ပါပကာရိ၊ မကောင်းမှုကိုပြုခဲ့ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣဓ၊ ဤ  
ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ တပ္ပတိ၊ ပူပန်ရ၏။ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ တပ္ပတိ၊ ပူပန်ရ၏။  
ဥဘယတ္ထ၊ ပစ္စုပ္ပန်တမလွန် ၂-တန်သောဘဝ၌။ တပ္ပတိ၊ ပူပန်ရ၏။ မေ၊  
ငါသည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်မိလေစ။ ဣတိ၊ ဤသို့တွေး၍။  
တပ္ပတိ၊ ပူပန်ရ၏။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ သို့။ တော၊ ရောက်သည်။ (သမာနေော၊  
ဖြစ်လတ်သော်။) ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ တပ္ပတိ၊ ပူပန်ရ၏။

၁၃။ သုမနဒေဝီဝတ္ထု

၁၈။ ကတပုညော၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။  
ဣဓ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်ရ၏။ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ နန္ဒတိ၊  
နှစ်သက်ရ၏။ ဥဘယတ္ထ၊ ပစ္စုပ္ပန်တမလွန် ၂-တန်သောဘဝ၌။ နန္ဒတိ၊  
နှစ်သက်ရ၏။ မေ၊ ငါသည်။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပေပြီ

တကား။ ဣတိ။ ဤသို့တော့၍။ နန္ဒတိ။ နှစ်သက်ရ၏။ သုဂတိံ။ ကောင်းသော  
ဂတိသို့။ ဂတော၊ ရောက်သည်။ (သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။) ဘိယျော၊  
လွန်စွာ။ နန္ဒတိ။ နှစ်သက်ရ၏။

၁၃။ ဒွေသဟာယကဘိက္ခုဝတ္ထု

၁၉။ သံဟိတံ၊ ကောင်းသောစီးပွားရှိရာ သုံးဖြာပိဋကတ် တရားတော်  
မြတ်ကို။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ဘာသမာနောပိ၊ သင်ယူပို့ချ ဟောပြောပါသော်  
လည်း။ နရော၊ စာတတ်ပေတော်ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်သည်။ ပမတ္တော၊ ဘာဝနာ  
မှု၊ မပြုယွင်းပေါ့၊ မေ့လျော့သည်။ (ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်)  
တက္ကရော၊ ထိုတရားအတိုင်း ပြုကျင့်တတ်သူသည်။ စေ န ဟောတိ၊  
အကယ်၍ မဖြစ်အံ့။ ပရေသံ၊ တပါးသောနှားရှင်တို့၏။ ဂါဝေါ၊ နှားတို့ကို။  
ဂဏယံ (ဂဏယန္တော)၊ ရေတွက်ထိန်းကျောင်းသော။ ဂေါပေါ၊ အခစား  
နှားကျောင်းသားသည်။ (ဂေါရသဿ၊ နှားမှဖြစ်သောငါးမျိုးသော အရ  
သာ၏။ ဘာဂဝါ၊ အဖို့ရှိသည်။ န ဟောတိဣဝ၊ မဖြစ်နိုင်သကဲ့သို့။ (ဝေံ၊ ဤ  
အတူ။) သာမညဿ၊ သမဏ၏ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းသောစွာန်မဂ်ဖိုလ်  
တရား၏။ ဘာဂဝါ၊ အဖို့ရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

၂၀။ သံဟိတံ၊ ကောင်းသောစီးပွားရှိရာ သုံးဖြာပိဋကတ်တရားတော်  
မြတ်ကို။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်ကို။ ဘာသမာနောပိ၊ သင်ယူပို့ချဟောပြော  
ပါသော်လည်း။ ဓမ္မဿ၊ ဇောကုတ္တရာတရား ၉-ပါးအား။ အနုဓမ္မစာရီ၊  
လျော်သောပုဗ္ဗဘာဂအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသည်။ စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍  
ဖြစ်အံ့။ (ဝေံ၊ သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်လတ်သော်။) ဣဂဉ္စ၊ ဣဂကိုလည်းကောင်း။  
ဒေါသဉ္စ၊ ဒေါသကိုလည်းကောင်း။ မောဟဉ္စ၊ မောဟကိုလည်းကောင်း။  
ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ သမ္ပပုဇာနော၊ သိသင့်သောသဇ္ဇော ၄ ပါးတရားတို့ကို  
ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်သိသည်။ သုဝိမုတ္တ စိတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ  
ကောင်းစွာလွတ်သော်စိတ်ရှိသည်။ (ဟုတော၊ ဖြစ်၍။) ဣဝေါ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်  
ဘဝ၌ဖြစ်သော ခန္ဓာ၊ အာယတနစာတ်တို့၌လည်းကောင်း။ ဟုရံဝါ၊ တမလွန်  
ဘဝ၌ဖြစ်သော ခန္ဓာ၊ အာယတနစာတ်တို့၌လည်းကောင်း။ (တနည်း)



ဣဒါ၊ ဤအဗျတ္တခန္ဓာ၊ အာယတနဓာတ်တို့၌လည်းကောင်း။ ဟုရံဝါ၊  
ဗဟိဒ္ဓခန္ဓာ၊ အာယတနဓာတ်တို့၌လည်းကောင်း။ အနုပါဒိယာနော၊ တဏှာ  
ဒိဋ္ဌိတုံဖြင့် မစဲလမ်းသော။ သ(သော)၊ ထိုရဟန္တာဖုဂ္ဂိုလ်သည်။ သာမညဿ၊  
သမဏ၏ ဖြစ်ကြောင်းကောင်းသောမဂ်မှဖြစ်လာရသည့် လေးဝသော  
ဖိုလ်၊ ၅-ပါးသာ ဓမ္မက္ခန္ဓာ၏။ ဘာဂဝါ၊ အဖို့ရှိသည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။

ပထမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ယမကဝဂ္ဂေါ၊ ယမကဝဂ်တည်း။



# ခုစ္ဆာကနိကာယံ ကောဓကိနုတ်ချက်

ဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ

သီလဝိမံသကဇာတ်

“သီလံ ကိရေဝ ကလျာဏ” န္တိ အာဒိကာယ၊ “သီလံ ကိရေဝ ကလျာဏ” အစရှိသော။ (ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အလင်္ကရိတံ၊ တန်ဆာ ဆင်အပ်သော)။ ဣဒံ၊ ဤသီလဝိမံသကဇာတ်ကို၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ သီတင်း သုံးတော်မူစဉ်။ သီလဝိမံသကံ၊ သီလကို စုံစမ်းတတ်သော။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ပြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို။ အာရပ္ပ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ကောသလ- ရာဇာနံ၊ ကောသလမင်းကို။ နိဿယ၊ အမှီပြု၍။ ဇိဝတိ ကိရ၊ အသက် မွေးသတတ်။ တံသရဏံ၊ ရတနာသုံးပါးကို။ ဂတော၊ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ် ၏။ အခဏ္ဍပဉ္စသီလော၊ မကျိုးသောငါးပါးသီလရှိ၏။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန် သော။ ဝေဒါနံ၊ ဗေဒင်တို့၏။ ပါရဂူ၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ “အယံ၊ ဤပုဏ္ဏား သည်ကား။ သီလဝါတံ၊ သီလရှိ၏” ဟု။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ အတိရေကသမ္မာနံ၊ အတိုင်း ထက်အလွန် မြတ်နိုးခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ အယံ ရာဇာ၊ ဤမင်းကြီးသည်။ မယံ၊ ငါ့အား။ အညေဟံ၊ တပါးကုန် သော။ ပြာဟ္မဏေဟံ၊ ပုဏ္ဏားတို့ထက်။ အတိရေကသမ္မာနံ၊ ကိုး ကရောတိ၊ ၏။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဂရုံကတွာ၊ အလေးအမြတ်ပြု၍။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ သော၊ ဤမင်းသည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဇာတိဂေါတ္တကုလပုဒေသသိပ္ပသမ္ပတ္တိံ၊ ဇာတ်၊ အနွယ်၊ ညွှန်ပြအပ်သောအမျိုးအတတ်ပညာတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ဣမံ သမ္မာနံ၊ ဤမြတ်နိုးခြင်းကို။ ကရောတိ နုခေါ၊ ပြုလေ သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ သီလသမ္ပတ္တိံ၊ သီလ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။

နိဿယ၊ မှီ၍၊ သမ္မာနံ၊ မြတ်နိုးခြင်းကို။ ကထေတိ နု ခေါ၊ သလော။  
( လိုက် ) တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝိသိဿာမိ၊ စုံစမ်းဦးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။  
စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။

( ဝေံ၊ ဤသို့။ စိန္တောတော၊ ကြံပြီး၍ )။ သော။ ထိုပုဏ္ဏားသည်။  
ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဣဇ္ဇပဋ္ဌာနံ၊ မင်းအားစော၊ ဣအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊  
သွားပြီး၍။ ဃရံ၊ မိမိအိမ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တော၊ ပြန်လာလတ်သော်။  
ကေဿ၊ တယောက်သော။ ဟေရညိကဿ၊ ရှေ့ပန်းထိမ်သည်၏။ ဖလ-  
ကတော၊ ပျဉ်ချပ်ပေါ်မှ၊ အနာပုစ္ဆိတော၊ မာန်ကြားပဲ။ ဧကံ၊ တခုသော။  
ကဟာပဏံ၊ အသပြာကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။  
ဟေရညိကော၊ ရှေ့ပန်းထိမ်သည်သည်။ ပြာဟ္မဏေ၊ ၌။ ဂရုဘာဝေန၊  
ရိုသေသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုသောစကားကို။ အဝတော၊  
မဆိုမှ၍။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ ပုနဒိဝဒသ၊ နောက်တနေ့၌။ ဒွေံ၊ ကဟာပဏေ၊  
နှစ်ခုသောအသပြာတို့ကို။ ဂဏှိံ၊ ယူပြန်၏။ ဟေရညိကော၊ သည်။  
တထေဝ၊ ထိုရှေးနည်းအတူသာလျှင်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံ၏။  
တတိယဒိဝသေ။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌။ ကဟာပဏမုဋ္ဌိံ၊  
တဆုတ်သောအသပြာကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊  
ထိုပုဏ္ဏားကို။ ဟေရညိကော၊ သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဣဇ္ဇကုဋ္ဌုမ္ပံ၊ မင်း၏  
ဥစ္စာကို။ ဝိလုမ္ပန္တဿ၊ လုယက်သော။ တေ၊ သင်၏။ တတိယော ဒိဝ-  
သောတိ၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့ပေတည်း ဟူ၍။ ဣဇ္ဇကုဋ္ဌုမ္ပံဝိလုမ္ပက-  
စောရော၊ မင်း၏ဥစ္စာကိုလုယက်သောသူခိုးကို။ မေ၊ ငါသည်။ ဂဟိ-  
တောတိ၊ ဖမ်းအပ်၏ ဟူ၍။ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်။ ဝိရဝိ၊ ဟစ်အော်  
ကြွေးကြော်၏။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဣတော  
စိတော စ၊ ထိုမှကြိုမှလည်း။ အာဂန္တော၊ လာကုန်၍။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။  
တံ၊ သင်သည်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ သိလဝါ ဝိယ၊ သိလရှိသူကဲ့သို့။  
ဝိစရိတိ၊ သွားလာ၏ဟူ၍။ ( ဒါနိ-ကား နိပါတ်မျှသာ ) ဒွေံ တယော  
ပဟာရေ၊ နှစ်ချက်သုံးချက် ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့ကို။ ဒတော၊ ပေးပြီး၍။  
ဗန္ဓိတော၊ နှောင်ဖွဲ့၍။ ရဗညော၊ မင်းအား။ ဒထေသံ၊ ပြကြကုန်၏။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဝိပုဋ္ဌိသာရီ၊ နှလုံး မသာမယာသည်။ ဟုတ္တာ၊  
 ဖြစ်၍။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဇေရူပံ၊ ဤသို့  
 သဘောရှိသော။ ဒုဿိလကမ္ပံ၊ သိလမရှိသောသူ၏ အမှုကို။ ကရောသိ-  
 တံ၊ ပြုတိသနည်းဟု။ ငတ္တာ၊ ဆို၍။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်လော။ တဿ၊  
 ထိုပုဏ္ဏားအား။ ရာဇဏံ၊ မင်း၏ အာဏာကို။ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်  
 လော။ ဣတံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။  
 မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ န စောရာ၊  
 ခိုးသူ့ဟုတ်ပါ။ ဣတံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုသို့ခိုးသူမဟုတ်  
 ခဲ့သော်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ရာဇကုဋ္ဌုမ္ပိကဿ၊ မင်း၏ သူကြွယ်  
 ၏။ ကဟာပဏော၊ အသပြာတို့ကို။ ဖလကတော၊ ပျဉ်ချုပ်ပေါ်မှ။ ဂဏ္ဍိ၊  
 ယူတိသနည်း။ ဣတံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

(ဣတံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုလတ်သော်)။ တယံ၊ အရှင်မင်းကြီး  
 သည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အတိသမ္မာနံ၊ အလွန်မြတ်နိုးခြင်းကို။  
 ကရောန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ကိံ၊ နည်း။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မမ၊ ငါ့အား။  
 ဇာတိအာဒိနိ၊ ဇာတ်စသည်တို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အတိသမ္မာနံ၊ ကို။  
 ကရောတိ န ခေါ၊ ပြုလေသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ ဖျတ်မူကား။  
 သိလံ၊ သိလကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အတိသမ္မာနံ၊ ကို။ ကရောတိ န ခေါ၊  
 သလော။ (လိုက်လေ) ဣတံ၊ ဤသို့။ ဝိမံသနတ္ထာယ၊ စုံစမ်းအံ့သောငှာ။  
 မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေံ၊ ဤအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်မိပါ၏။ ဣဒါနိ  
 ပန၊ ဤယခုအခါ၌ကား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကေံသေန၊ စင်စစ်  
 အားဖြင့်။ ဉာတံ၊ သိအပ်ပါပြီ။ ကိံ ဉာတံ၊ အဘယ်သို့ သိအပ်သနည်း  
 ဟူမူကား။ ယထာ ယေန-ကာရဏေန၊ အကြင်သို့သောအကြောင်းကြောင့်။  
 သိလဇေဝ၊ သိလကိုသာလျှင်။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ တယာ၊ သင်မင်းကြီး  
 သည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သမ္မာနော၊ မြတ်နိုးခြင်းကို။ ကတော၊  
 ပြုအပ်၏။ ဇာတိအာဒိနိ၊ ဇာတ်စသည်တို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ သမ္မာနော၊  
 မြတ်နိုးခြင်းကို (လိုက်)။ န ကတော၊ ပြုအပ်သည်မဟုတ်။ ဝါ၊ မပြုအပ်။  
 ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ တထာ တေန ကာရဏေန၊ ထိုသို့သောအကြောင်းကြောင့်။

ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ရာဇာဏံ၊ မင်း၏အာဏာကို။ ကာရေတံ၊ ပြုစေ၏။ ဣတံ၊ ဤသို့။ (ထည့်) ဉာတံ၊ သိအပ်ပါ၏ (လိုက်)။ သွဟံ-သော အဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဣမိနာ ကရဏေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤလောက၌။ သီလမေဝ၊ သီလသည်သာလျှင်။ ဥက္ကမံ၊ မြတ်၏။ သီလ မေဝ၊ သာလျှင် (ဝေလိုက်ပေး)။ ပမုခံ၊ အကြီးအမှူးဖြစ်၏။ ဣတံ၊ ဤသို့။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ နောက်၏။ အဟံ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမဿ သီလဿ၊ ဤသီလအား။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ လျှောက်ပတ်သည်ကို။ ကဏှေန္တော၊ ပြုလိုလတ်သော်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ဝါ၊ ကိလေသာ၏ကျက်စားရာအာရုံငါးဖြာတို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တော၊ ခံစားလျက်။ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှာ။ န သက္ခိယာမိ၊ မဘတ်နိုင်လတ္တံ့။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုတော့အံ့။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းပြုခွင့်ကို။ ဒေဝ၊ ပေးကြပါကုန်လော။ ဣတံ၊ ဤသို့။ ဝတု၊ ဆို၍။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ အနုဇာနာပေတွာ၊ ခွင့်ပြုစေ၍။ ဇေတာနာဘိမုခေါ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရွှေ့၍။ ပါယာသိ၊ သွား၏။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ ဉာတိသုဟဇ္ဇပန္နဝါ၊ အဆွေအမျိုး ချစ်ကျမ်းဝင်ကုန်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍။ နိဂါရေတု၊ တားမြစ်အံ့သောငှာ။ အသက္ကောန္တာ။ မတတ်နိုင်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ နိဝတ္တိံ သု၊ ပြန်နစ်ကုန်ကြ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိတွာ၊ တောင်းပန်၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇေ၊ ရှင်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပဒေ၊ ပဉ္စင်း အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ လဘိဘူ၊ ရ၍။ အဝိဿဋ္ဌကမ္မဋ္ဌာနော၊ မလွတ်အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝစေတု၊ ပွားစေ၍။ အရဟတ္တံ၊

အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသက်မိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယှံ၊ တပည့်တော်၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ မတ္တကံ၊ အပြီးသို့။ ဝါ၊ အထွတ်အထိပ်သို့။ ပတ္တာတံ၊ ရောက်ပါပြီ” ဟု။ အညံ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်ကို။ ဗျာကာသိ၊ လျှောက်ထား၏။

တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ တံ အညဗျာကရဏံ၊ ထိုအရဟတ္တ ဖိုလ်ကို လျှောက်ထားခြင်းသည်။ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ရဟန်းသံဃာ၌။ ပါကဋ္ဌံ၊ ထင်ရှားစွာ။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ ဧကဒိဝိသံ၊ တနေ့သ၌။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ သန္နိပတိတာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အသုကောနာမ၊ ထိုအမည်ရှိသော။ ရညော၊ မင်း၏။ ဥပဋ္ဌာကဗြာဟ္မဏော၊ အလုပ်အကျွေး ပုဏ္ဏားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သီလံ၊ သီလကို။ ဝိမံသိတွာ၊ စုံစမ်း၍။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အရဟတ္တ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌတော၊ တည်၏။ “ဣတံ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးစကားကို။ ကထယမာနာ၊ ပြောဆိုကြကုန်လျက်။ နိသိဒိံသု၊ နေကြကုန်၏။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂန္တော၊ ကြွလာတော်မူလတ်၍။ “ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ တေရဟံ၊ ဤယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးနေကြကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။” ဣတံ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော်မူလတ်သော်။ “ဣမာယနာမ၊ ဤမည်သောစကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးနေကြပါကုန်၏ဘုရား (လိုက်)။ ဣတံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ကြားလတ်သော်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌။ အယဗေ ဗြာဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်သာလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပတိဋ္ဌံ၊ ကိုးကွယ်ရာကို။ ဝါ၊ တည်ရာကို။ အကာသိ၊ ပြုခဲ့သည်ကား။ န၊ ဖေ့တ်သေး။ [အကာသိ-ကား အာချာတ်နာမ်တည်း။ “ပုဒ်တပါးယှဉ်ကပ်၊ မည်ဟောလတ်၊ အာချာတ်နာမ် ဖြစ်မြဲ”။ ။နိယံ ] ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးအခါ၌လည်း။

ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အတ္တနော၊ န။ သိလံ၊ ကို။ ဝိမံသိတွာ၊  
၍ ။ ပဗ္ဗဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ န ။ ပတိဋ္ဌံ၊ ကိုးကွယ်  
ရာကို။ ဝါ၊ တည်ရာကို။ ကရိံသုတိ၊ ပြုခဲ့ဖူးကုန်ပြီ”ဟု။ တော၊ ဟော  
တော်မူပြီး၍။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်  
သည်ဖြစ်၍။ အတိတံ၊ အတိတ်ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်စော့မှု၏။

အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗဒေဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်  
၌။ ပြဟ္မဒက္ကေ-ပြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသောမင်းသည်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို။  
ကာရန္တေ၊ ပြုစေသည်ရှိသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားအလောင်းသည်။  
တဿ၊ ထိုပြဟ္မဒတ်မင်း၏။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်သည်။ အဟောသိ၊  
ဖြစ်လေပြီ။ ဒါနာဓိမုတ္တော၊ အလှူ၌ညွတ်သောစိတ်ရှိ၏။ သီလဇ္ဇာသယော၊  
သီလကိုအလိုရှိ၏။ အဓဏ္ဍပဉ္စသီလော၊ မကျိုးမပျက်သောငါးပါးသီလ  
ရှိ၏။ ရာဇာ၊ သည်။ သေသပြာဟ္မဒဏဟိ၊ ကြွင်းသောပုဏ္ဏားတို့ထက်။  
အတိရေကံ၊ အလွန်လျှင်။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ သမ္မာနံ၊ မြတ်နိုးခြင်း  
ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိဗောဓိဒိကံ၊ ဤသို့အစရှိသော။ သပ္ပံ၊ အလုံး  
စုံသောစကားသည်။ ပုရိမသဒိသမေဝ၊ ရှေ့ဆိုခဲ့ပြီးသော ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုနှင့်  
တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဗောဓိသတ္တော ပန၊ ဘုရားလောင်းကိုကား။  
ဗန္ဓိတွာ၊ နှောင်ဖွဲ့၍။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ နိယမာနေ၊  
ဆောင်အပ်သည်ရှိသော်။ အန္တရဝိထိယံ၊ ခရီးအလယ်၌။ အဟိတုဏ္ဍိကာ၊  
အလမ္ပာယ်သမားတို့သည်။ သပ္ပံ၊ မြေကို။ ကိဋ္ဌာပေန္တော၊ ကစားကြကုန်  
သည်ရှိသော်။ နဂုံဋ္ဌေ၊ မြီးထူး၌။ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ကိုင်ကြကုန်၏။ ဂီဝါယ၊ လည်၌။  
ဂဏ္ဍန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂလေ၊ လည်၌။ ဝေဋ္ဌေန္တိ၊ ရစ်ပတ်ကြကုန်၏။ ဗောဓိ-  
သတ္တော၊ ဘုရားအလောင်းသည်။ တေ၊ ထိုအလမ္ပာယ်သမားတို့ကို။ ဒိသ္မာ  
မြင်၍။ “တာတာ၊ အမောင်တို့။ ဝေံ၊ ဤသို့။ သပ္ပံ၊ မြေကို။ နဂုံဋ္ဌေ၊  
မြီးထူး၌။ မာ ဂဏ္ဍထ၊ မကိုင်ကြပါကုန်လင့်။ ဂီဝါယ၊ လည်၌။ မာ ဂဏ္ဍထ၊  
ကုန်လင့်။ ဂလေ၊ လည်၌။ မာ ဝေဋ္ဌေထ၊ မရစ်ပတ်ကြပါကုန်လင့်။

ဟိ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ “အယံ၊ ဤမြေသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။  
ဒုံသိတွာ၊ ကိုက်၍။ ဇိဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေယျာတိ၊

ရောက်စေရ၏” ဟု။ အာဟ၊ ဆို၏။ အဟိတုဏ္ဍိကာ၊ အလမ္မာယ်သမား  
 တို့သည်။ ပြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏား၊ အယံ သပ္ပေ၊ ဤမြေသည်။ သီလဝါ၊ သီလ  
 ရှိ၏။ အာစာရသမ္ပန္နော၊ အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ တာဒိသော၊ အသင်ကဲ့သို့  
 ရှုအပ်သည်။ ဒုဿိသော၊ သီလမရှိသူသည်။ န ဟောတိ။ မဖြစ်။ တံ ပန၊  
 သင့်ကိုကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒုဿိလတာယ၊ သီလမရှိသည်၏  
 အဖြစ်ကြောင့်။ အနာစာရေန၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ကြောင့်။ ရာဇကု-  
 င္ဂုမ္ပ ဝိသုမ္ပက စောရေတိ၊ မင်း၏ဥစ္စာကိုလုယက်သောသူခိုးဟု။ ဗန္ဓိတွာ၊  
 နှောင်ဖွဲ့၍။ နိယသိတိ၊ ဆောင်အပ်၏ ဟု။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။

သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ အညံသန္တာ၊ ကျောက်ကုန်သည်ရှိသော်။  
 အဝိဟေဠေန္တာ၊ မညည်းဆဲကုန်သည်ရှိသော်။ သပ္ပာပိ၊ မြေဖြစ်ကုန်လျက်  
 လည်း။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ သီလဝန္တောတိ နာမံ၊ သီလရှိသူ ဟူသော  
 အမည်ကို။ လဘန္တိ၊ ရကြကုန်သေး၏။ မနုဿဘူတာ၊ လူဖြစ်သော  
 သူတို့သည်။ ကိမင်္ဂံ ပန၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိပါကုန်အံ့နည်း။ (ဝစန  
 ဝိပလ္လာသကြံ) ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤလောက၌။ သီလမေဝ၊ သီလ  
 သာလျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏။ တတော၊ ထိုသီလထက်။ ဥတ္တရိတရံ၊  
 လွန်မြတ်သောတရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။  
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ ရညော၊ အား။  
 ဒသေသု၊ ပြကြကုန်ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ “တာတာ၊ အမောင်တို့။ ဣဒံ၊  
 ဤအမှုသည်။ ကိံ၊ အသို့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံ၊ မေး၏။ “ဒေဝ၊  
 မင်းကြီး။ ရာဇကုငှုမ္ပဝိလုမ္ပကော၊ မင်း၏ဥစ္စာကိုလုယက်သော။ စောရော၊  
 သူခိုးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကြားကြကုန်၏)။  
 တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှုကား။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ ရာဇာဏံ၊ မင်း၏  
 အာဏာကို။ ကရေထာထိ၊ ပြုကြကုန်သော ဟု။ (အာဟ၊ ဆို၏)။  
 ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဟံ၊ ငါသည်။ န စောရော၊  
 ခိုးသူမဟုတ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏)။ “အထ၊ ထိုသို့ ခိုးသူ  
 မဟုတ်ခဲ့သော်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ကဟာပဏေ၊ အသပြာတို့ကို။  
 အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူတိသနည်း။ “ဣတိ စ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည့်



ရှိသော်။ ပုရိမနယေနော၊ ရှေးပစ္စုပ္ပန် ဝတ္ထု၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့် သာလျှင်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောကောင်းကို။ အာရောစေန္တော၊ ပြောကြားလျက်။ သွာဟံ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ ဣမသ္မိံ - လောကေ၊ ဤလောက၌။ သီလမေဝ၊ သီလသည်သာလျှင်။ ဥတ္တမံ မြတ်၏။ သီလမေဝ၊ သီလသည်သာလျှင်။ ပါမောက္ခံ၊ အကြီးအမှူးဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတှာ၊ ဆိုပြီး၍။ ဣဒံ ဣမံ မနုဿဘူတံ၊ ဤလူဖြစ်သောသူကို။ (ဣဒံ- ကား လိင်္ဂဝိပလ္လာသ)။ တာဝတိဋ္ဌတု၊ ထားဘိဦးလော။ အညံသန္တော၊ မကိုက်သည်ရှိသော်။ အဝိဟေဋ္ဌန္တော၊ မညှဉ်းဆဲသည်ရှိသော်။ အာသိဝိသောပိ၊ မြေပင်ဖြစ်ပါလျက်လည်း။ သီလဝါတိ၊ သီလရှိ၏ဟု။ ဝတ္ထုဗ္ဗုတံ၊ ဆိုအပ်သောအဖြစ်ကို။ တာဝ လဘတိ၊ ရဟံဘိသေး၏။ ဣမိနာပိ ကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သီလမေဝ၊ သီလသည်သာလျှင်။ ဥတ္တမံ မြတ်၏။ သီလမေဝ၊ သာလျှင်။ ပဝရံ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သီလံ၊ သီလကို။ ဝဏ္ဏေန္တော၊ ချီးမွမ်းလိုရကား။ ဣဂေဝိ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော ဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ကိရ၊ တဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ လောကေ၊ လောက၌။ သီလံ ဝေ၊ သီလသည်သာလျှင်။ ကလျာဏံ၊ ကောင်း၏။ သီလံ ဝေ၊ သီလသည်သာလျှင်။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိမြတ်၏။ ပဿ၊ ရှုပါလော။ ဘောရဝိသော၊ ကြမ်းသော အဆိုပိုရှိသော။ နာဂေါ၊ မြေစင်လျက်။ အညံသန- အဝိဟေဋ္ဌနမတ္တကေန၊ မကိုက်ခြင်း မညှဉ်းဆဲခြင်းမျှဖြင့်။ သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။ န ဟညတိ၊ မညှဉ်းဆဲတတ်။ ဣတိ ပသံသံ၊ ဤသို့သော ချီးမွမ်းခြင်းကို။ လဘတိ၊ ရသေး၏။

တတ္ထ-တိဿံ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ “သီလံ ကိရေဝါ” တိ ဧတ္ထ၊ “သီလံ ကိရေဝါ” ဟူသော ပုဒ်၌။ ကာယဝါစာစိတ္တေဟိ၊ ကိုယ်နှုတ်စိတ်တို့ဖြင့်။ အဝိတိက္ကမသင်္ခါတံ၊ မလွန်ကျူးမှုဟုဆိုအပ်သော။ အာစာရ-

သီလမေဝ၊ အကျင့်သီလသည်သာလျှင်။ သီလံ၊ သီလမည်၏။ ကိရာတိ၊ ကိရဟူသည်ကား။ အနုဿဝနဝသေန၊ တဆင့်စကားကြားသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ကလျာဏန္တိ၊ ကလျာဏံ ဟူသည်ကား။ သုန္ဒရတချံ၊ အထူးသဖြင့်ကောင်း၏။ အနုတ္တရန္တိ၊ အနုတ္တရံ ဟူသည်ကား။ ဇေဋ္ဌကံ၊ ချီးမွမ်းအပ်မြတ်၏။ သဗ္ဗဂုဏဒါယကံ၊ အလုံးစုံသောဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပေးတတ်၏။ ပဿာတိ၊ ပဿဟူသည်ကား။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဒိဋ္ဌကာရဏံ၊ မြင်ခဲ့သောအကြောင်းကို။ အဘိမုခံ၊ ရှေးရှု။ ကရောန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ ကထေတိ၊ ဆို၏။ “သီလဝါတိ န ဟညတိ”တိ၊ သီလဝါတိ နဟညတိ ဟူသည်ကား။ ယောရဝိသော၊ ကြမ်းသောအဆိပ်ရှိသော မြေ နဂါးသည်။ သမာနောပိ၊ ဖြစ်ပါလျက်လည်း။ အညံသနအဝိဟေဋ္ဌနမတ္တကေန၊ မကိုက်ခြင်း မညှဉ်းဆဲခြင်းမျှဖြင့်။ သီလဝါတိ၊ သီလရှိ၏ ဟု။ ပသံသံ၊ ချီးမွမ်းခြင်းကို။ လဘတိ၊ ရတုံဘိသေး၏။ န ဟညတိ၊ မညှဉ်းဆဲ။ န ဝိညဟတိ၊ အထူးအားဖြင့် မညှဉ်းဆဲ။ ဣတိ-ဣမိနာပိ ကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သီလမေဝ၊ သာလျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏။ ဣတိ-အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္တော၊ ဂါထာ၏အနက်တည်း။

ဝေံ၊ ဤသို့လျှင်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဣမာယ ဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်။ ရညော၊ အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတွာ၊ ဟောပြုံး၍။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဣသိ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍။ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာ သို့။ ပဝိသိတွာ ဝင်၍။ ပဉ္စာဘိညာ၊ ငါးပါးသောအဘိညာဉ်တို့ကိုလည်း ကောင်း။ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့ကိုလည်း ကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဗြဟ္မလောကပရာယနော၊ ဗြဟ္မာပြည် လျှင် လည်းလျောင်းရာရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေပြီ။

သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ သမောဓာနသိ၊ ပေါင်းတော်မူ၏။

-အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာသည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီ  
မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေပြီ။

-ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ယခုအခါ ငါတုရား၏ပရိသတ်သည်။ တဒါ၊ ၌။ ရာဇ-  
ပရိသာ၊ မင်းပရိသတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေပြီ။

-အဟမေဝ၊ ယခုအခါငါတုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ ပုရောဟိ  
တော၊ ပုရောဟိတ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူ၏။

သီလဝိမံသကဇာတ်နိဿယ

ပြီး၏။

# ဇာတကအဋ္ဌကထာ

သကုဏ္ဍိဇာတ် နိဿယ

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “သေနော ဗလသာ ပတမာနော”တိ အာဒိကာယ၊ “သေနော ဗလသာ ပတမာနော” ဤသို့အစရှိသော။ (ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အလင်္ကရိတံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော)။ ဣဒံ-ဇာတကံ၊ ဤသကုဏ္ဍိဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ်။ အတ္တဇ္ဈာသယံ၊ မိမိအလို၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဟောအပ်သော။ သကုဏော ဝါဒသုတ္တံ၊ သကုဏောဝါဒသုတ်ကို။ အာရပ္ပ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ထိုစကားမှန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သကေ ပေတ္တိကေ၊ မိမိအဘ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဝိသယေ၊ အာရုံဖြစ်သော။ ဂေါစရေ၊ ကျက်စားရာ၌သာလျှင်။ [ဝေအကျေကြံ]စရထ၊ ကျက်စားကြကုန်လော။ “ဣတိ အာဒိကံ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ္တေ၊ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်၌။ ဣဒံ-သုတ္တန္တံ၊ ဤသကုဏ္ဍိ သုတ္တန်ကို။ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။

“(ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။) တုမေ၊ သင်တို့ကို။ တာဝတိဋ္ဌထ၊ ထားဘိက္ခုနဦးလော။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌။ တိရစ္ဆာနဂတာပိ၊ တိရစ္ဆာန်တို့သည်လည်း။ သကံ ပေတ္တိကဝိသယံ၊ မိမိအဘ၏ဥစ္စာဖြစ်သောကျက်စားရာကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ အဂေါစရေ၊ မကျက်စားသင့်သော အပေ၌။ စရန္တော၊ ကျက်စားကုန်သည်ရှိသော်။ ပစ္စာမိတ္တာနံ၊ ဆန်ကျင်ဘက်ရန်သူတို့၏။ ဟတ္ထပထံ၊ လက်အတွင်းသို့။ ဂန္ဓာပိ၊ ဖောက်ပြီး၍လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပညာသမ္ပတ္တိယာ၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းအားဖြင့်။ ဥပါယကောသလ္လေန၊ အကြောင်း၌ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပစ္စာမိတ္တာနံ၊ ဆန်ကျင်ဘက်ရန်သူတို့၏။ ဟတ္တာ၊ လက်မှ။ မစ္စံ သု၊ လွတ်မြောက်ဖူးကုန်ပြီ။” ဣတိ၊

ဤသို့။ ဝတုာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ အတိတံ၊ အတိတ်ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို။ ကာရေန္တေ၊ ပြုစေသည်ရှိသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားအလောင်းသည်။ လာပသကုဏယောနိယံ၊ ဗီလုံးငှက်မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတုာ၊ ဖြစ်၍။ နဂ်လကဋကရဏေ၊ ထွန်တုံး၌ တပ်အပ်သော ထွန်သွားတို့ဖြင့် ထွန်ခြင်းကို ပြုရာဖြစ်သော။ လေဒ္ဓုဋ္ဌာနေ၊ မြေစိုင်ခဲရှိရာအရပ်၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပေတံ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုဗီလုံးငှက်သည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သကဝိသယေ၊ မိမိအရာ၌။ ဂေါစရဂဟဏံ၊ အစာယူခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ပရဝိသယေ၊ သူတပါးတို့၏အရာ၌။ ဂေါစရံ၊ အစာကို။ ဂဏှိယာမိတံ၊ ယူအံ့ဟူ၍။ အဋ္ဌဝိပရိယန္တံ၊ တောအုပ်၏အဆုံးသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဗီလုံးငှက်ကို။ တတ္ထ၊ ထိုတောအုပ်၏အဆုံး၌။ ဂေါစရံ၊ အစာကို။ ဂဏှန္တံ၊ ယူသည်ကို။ ဒိသုာ၊ မြင်၍။ သကုဏဂ္ဂိ၊ သိန်းငှက်သည်။ သဟသာ၊ အဆောတလျှင်။ အဗ္ဗုပ္ပတ္တာ၊ ရောက်လာ၍။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ထိုးသုတ်ယူငင်၏။ သော၊ ထိုဗီလုံးငှက်ကို။ သကုဏဂ္ဂိယာ၊ သိန်းငှက်သည်။ ဟရိယမာနော၊ ဆောင်ယူအပ်သည်ရှိသော်။ မယမေဝ၊ ငါတို့သည်သာလျှင်။ အလက္ခိကာ၊ ကျက်သရေမရှိကြကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။ မယမေဝ၊ ငါတို့သည်သာလျှင်။ အပ္ပပုညာ၊ ဘုန်းမရှိကြကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ယေ မယံ၊ အကြင် ငါတို့သည်။ ပရဝိသယေ၊ သူတပါးတို့၏ အရာဖြစ်သော။ အဂေါစရေ၊ မကျက်စားအပ်သော အရပ်၌။ စရိမှ၊ ကျက်စားမိကုန်၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သကေပေတ္တိကေ၊ မိမိ အဘ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဂေါစရေ၊ ကျက်စားရာအရပ်၌။ သစေ စရေယျာမ၊ အကယ်၍ ကျက်စားကြကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ (ဝေ၊ ဤသို့ ကျက်စားကြကုန်သော်)။ သကုဏဂ္ဂိယာ၊ သိန်းငှက်၏။ ယဒိဒံ ယံ ဣဒံ-ယုဒံ၊ အကြင်ထိုးသုတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ သကုဏဂ္ဂိ၊ ဤသိန်းငှက်သည်။ မေ၊ ငါအား။ တဒိဒံ-တံ ဣဒံ-တဿာ ယုဒံ၊ ထိုသို့

ထိုးသုတ်ခြင်းငှာ။ အလံ၊ သင့်သည်။ နာဘဝိဿာတိ၊ မဖြစ်ရာဟု။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ပရိဒေဝိ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်း၏။

(ဝေံ၊ ဤသို့ ငိုကြွေးမြည်တမ်းသည်ရှိသော်)။ “လာပ၊ ဗီလုံးငှက်။ တေ၊ သင်၏။ သကော ပေတ္တိကော၊ မိမိအဘ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဂေါစရော၊ ကျက်စားရာဖြစ်သော။ ဝိသယော၊ အရပ်သည်။ ကော ပန၊ အဘယ်အရပ်နည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေး၏)။ သကုဏ္ဍိ၊ အိုသိန်းငှက်။ နဂ်လကဋကရဏံ၊ ထွန်ဟုံး၌ တပ်အပ်သော ထွန်သွားဖြင့် ထွန်ခြင်းကို ပြုရာဖြစ်သော။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ-လေဇ္ဈုဌာနံ၊ အကြင်မြေစိုင်ခဲရှိရာ အရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဒိဒံ-တံ ဣဒံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဂေါစရော၊ ကျက်စားရာဖြစ်သော။ ဝိသယော၊ အရပ်တည်း။” [တုလျတ္တ နှင့် လိဂ်တ္ထ လိင်မတူ] ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊ ဆို၏)။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဗီလုံးငှက်ကို။ သကုဏ္ဍိ၊ သိန်းငှက်သည်။ သကေ ဗလေ၊ မိမိ၏ အားအစွမ်းကြောင့်။ အပတ္တဒ္ဓါ၊ သက်ဝင်သော ခက်ထန်ခြင်းရှိသည်။ ဝါ၊ လွန်စွာဖြစ်သော ခက်ထန်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတု၊ ဖြစ်၍။ “လာပ၊ ဗီလုံးငှက်။ တံ၊ သင်သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေလော့။ တကြပိ၊ သင်၏ကျက်စားရာ ထိုအရပ်သို့လည်း။ ဂန္ဓာ၊ သွားလေပြီး၍။ မေ၊ ငါ၏(လက်မှ)။ န မောက္ခသိ၊ မလွတ်ရလတ္တံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတု၊ ဆို၍။ အမုဉ္ဇိ၊ လွတ်လိုက်၏။ သော၊ ထိုဗီလုံးငှက်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုမိမိကျက်စားရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ လေဇ္ဈု၊ မြေစိုင်ခဲပေါ်သို့။ အဘိရုဟိတု၊ တက်၍။ “သကုဏ္ဍိ၊ အိုသိန်းငှက်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဧဟိ၊ လာခဲ့ပါလော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သေနံ၊ သိန်းငှက်ကို။ အဂ္ဂါယန္တော၊ ခေါ်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်၏။ သကုဏ္ဍိ၊ သိန်းငှက်သည်။ သကေ ဗလေ၊ မိမိ၏ အားအစွမ်းကြောင့်။ အပတ္တဒ္ဓါ၊ သက်ဝင်သော ခက်ထန်ခြင်းရှိသည်။ ဝါ၊ လွန်စွာဖြစ်သော ခက်ထန်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတု၊ ဖြစ်၍။ ဥဘော ပက္ခေ၊ အတောင်နှစ်ဘက်တို့ကို။ သန္ဓယု၊ ဖြန့်၍။ လာပသကုဏ္ဍိ၊ ဗီလုံးငှက်အထံသို့။ သဟသ၊ လျင်မြန်စွာ။ အဗ္ဗပုတ္တာ၊ ပြေးလာ၏။ ယဒါ ပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ တံ၊ ထိုသိန်းငှက်ကို။ လာပေါ၊ ဗီလုံးငှက်သည်။ အယံ သကု-

ဏက္ခိ၊ ဤသိန်းငှက်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဗဟု အာဂတာ၊  
 လျင်မြန်စွာလာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အညာသိ၊ သိ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။  
 ပရိဝတ္တိတော၊ လှည့်လည်ထုံ့ပြန်၍။ တထေဝ လေဥုဿ၊ ထိုမြေစိုင်း၏  
 သာလျင်။ အန္တရံ၊ အကြားသို့။ ပစ္စာပံဒိ၊ ဝင်လေ၏။ ဝါ၊ ဝင်ပုန်း၏။  
 သကုဏက္ခိ၊ သိန်းငှက်သည်။ ဝေဂံ၊ အဟုန်ကို။ သန္တာရေထုံ၊ ရပ်တန့်စိမ့်  
 သောငှာ။ အသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ တထေဝ၊ ထိုမြေစိုင်းခဲ၌  
 သာလျင်။ ဥရံ၊ ရင်ကို။ ပစ္စတာဠေသိ၊ တိုက်ကဲ့စေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သာ၊  
 ထိုသိန်းငှက်သည်။ ဘိန္နေန၊ ကဲ့သော၊ ဟဒယေန၊ ရင်ဖြင့်။ ဝါ၊ နှလုံးဖြင့်။  
 နိက္ခန္ဓေဟိ၊ ထွက်ကုန်သော။ အက္ခိဟိ၊ မျက်စိတို့ဖြင့်။ ဇီဝိတု၊ ကွယ်၊  
 အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ အတိတံ၊ ဤအတိတ်ဇာတ်လမ်းကို။  
 ဒသေတော၊ ပြတော်မူပြီး၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တိရစ္ဆာန-  
 ဂတာပိ၊ တိရစ္ဆာန်တို့သည်လည်း။ အဂေါစရေ၊ မကျက်စားသင့်သောအရာ  
 ၌။ စရန္တာ၊ ကျက်စားကုန်လတ်သော်။ သပတ္တဟတ္ထံ၊ ရန်သူလက်တွင်း  
 သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကြရကုန်၏။ သကေပေတ္တိကေ၊ အဘ၏ ဥစ္စာဖြစ်  
 သော။ ဂေါစရေ၊ ကျက်စားသင့်သော။ ဝိသယေ၊ အရာ၌။ စရန္တာ၊  
 ကျက်စားကုန်သည်ရှိသော်။ သပတ္တေ၊ ရန်သူထို့ကို။ နိဂုဏန္တိ၊ နှိပ်နင်းနိုင်  
 ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တုမေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ပရ ဝိသယေ၊  
 သူတပါးတို့၏အရာဖြစ်သော။ အဂေါစရေ၊ မကျက်စားသင့်သောအရာ၌။  
 မာ စရထ၊ မကျက်စားကြပါကုန်လင့်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (တုမှာကံ-တို့သည်)  
 ပရဝိသယေ၊ သူတပါးတို့၏ အရာဖြစ်သော။ အဂေါစရေ၊ မကျက်စားသင့်  
 သောအရာ၌။ စရတံ၊ ကျက်စားကုန်လတ်သော်။ မာရော၊ မာရ်သည်။  
 ဩတာရံ၊ အခွင့်ကို။ လစ္ဆတိ၊ ရနိုင်ပေလိမ့်မည်။ မာရော၊ မာရ်သည်။  
 အာရမ္မဏံ၊ စွဲလမ်းရာကို။ ဝါ၊ အာရုံကို။ လစ္ဆတိ၊ ရနိုင်ပေလိမ့်မည်။  
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ ပရဝိသယော၊ သူတပါးတို့၏  
 အရာဖြစ်သော။ အဂေါစရော၊ မကျက်စားအပ်သော အရာဟူသည်။  
 ကော စ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ယဒိဒံယံ

ဣဒံ-ယေ ဣမေ ကာမဂုဏာ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။  
 တဒိဒံ-တံ ဣဒံ တေ ဣမေ- ကာမဂုဏေ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့သည်။ ဘိက္ခုနော၊  
 ၏။ ပရဝိသယော၊ သော။ အဂေါစရော၊ မကျက်စားအပ်သော အရာ  
 တည်း။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော ကာမဂုဏ်တို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်  
 သည်တို့နည်း။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။  
 ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့လည်းကောင်း။ ။ပ။ ဖောဠဗျာ၊ ဖောဠဗျာရုံတို့ လည်း  
 ကောင်း။ ဣတိ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊  
 ကာမဂုဏ်ဖြစ်သော ဤအာရုံ ငါးပါးသည်။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။  
 ပရဝိသယော၊ သော။ အဂေါစရော၊ တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတှာ၊  
 ဟောပြီး၍။ အဘိသမ္ပန္နော၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်တော်မူသည်။ ဟုတှာ၊  
 ဖြစ်၍။ ပထမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

(ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။) ဂေါစရဋ္ဌာယိနံ၊ အစာရွာအံ့သောငှာ  
 တောအုပ်၏အစွန်း၌ တည်လသော။ လာပံ၊ ဗီလုံးငှက်သို့။ သေနော၊  
 သိန်းငှက်သည်။ ဗလသာ၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပတမာနော၊ ထိုးသုတ်  
 အံ့သောငှာ ကျလေသည်ရှိသော်။ သဟသာ၊ လျင်မြန်စွာ၊ အဗ္ဗပု-  
 တ္တောဝ၊ ရောက်လေသာလျှင်ကတည်း။ တေန ကာရဏေန၊ ထို  
 အကြောင်းကြောင့်။ သော သေနော၊ ထိုသိန်းငှက်သည်။ မရဏံ၊  
 သေခြင်းသို့။ ဥပါဂမိ၊ ရောက်လေ၏။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ထိုပထမဂါထာ၌။ “ဗလသာ ပတမာနော”  
 တံ၊ ဗလသာ ပတမာနော- ဟူသည်ကား။ လာပံ၊ ဗီလုံးငှက်ကို။  
 ဗလေန ထာမေန၊ အားအစွမ်းဖြင့်။ ပတမာနော၊ ထိုးသုတ်အံ့သောငှာ  
 ကျလေသည်ရှိသော်။ “ဂေါစရဋ္ဌာယိနံ” န္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သကဝိသယာ၊  
 မိမိ၏ ကျက်စားရာနေရာအရပ်မှ။ နိက္ခမိတှာ၊ ထွက်၍။ ဂေါစရတ္ထာယ၊  
 ကျက်စားရန်အလို့ငှာ။ အဋ္ဌဝိပရိယန္တေ၊ တောအုပ်၏ အဆုံး၌။ ဌိတံ၊  
 တည်သော ဗီလုံးငှက်သို့။ “အဗ္ဗပုတ္တော” တံ၊ အဗ္ဗပုတ္တော- ဟူသည်  
 ကား။ သမ္ပတ္တော၊ ရောက်လာ၏။ “မရဏံ တေနုပါဂမိ” တံ၊ ဟူသည်



ကစား။ တေန-ကရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။  
ပတ္တော၊ ရောက်၏။ (ဣတိ အယံ ဤသည်ကား။ အတ္တော၊ ပထမ  
ဂါထာ၏ အနက်တည်း။)

တသ္မိံ၊ ထိုသိမ်းငှက်သည်။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်  
ရှိသော်။ လာပေါ၊ ဗီလုံးငှက်သည်။ နိက္ခမိတု၊ မြေစိုင်းခဲအကြားမှထွက်  
လာ၍။ ဝတ၊ စင်စစ်။ မေ၊ ငါ၏။ ပစ္စာမိတ္တဿ၊ ရန်သူ၏။ ပိဋ္ဌိ၊ ပျက်စီး  
ခြင်းကို။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုဗီလုံးငှက်၏။  
ဟဒယေ၊ စိတ်နှလုံး၌။ ဝါ၊ ရင်ဘတ်ပေါ်၌။ ဌတု၊ ရပ်တည်၍။ ဥဒါနံ၊  
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာသောစကားကို။ ဥဒါနေန္တော၊ ကျူးရင့်လိုရကား။  
ဒုတယံ၊ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော။ ဂါထံ၊ “သောဟံ နယေန” စသော  
ဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

နယေန၊ ဘေးမှလွတ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဉာဏ်နှင့်။  
သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသော။ သောဟံ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ ပေတ္ထိကေ၊  
အဘ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဂေါစရေ၊ ကျက်စားရာအရပ်၌။ ရတော၊ မေ့  
လျော်သည်ရှိသော်။ အပေတသတ္ထံ၊ ရန်သူမှ ကင်းလွတ်သည်ဖြစ်၍။  
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အတ္ထံ၊ ရောဂါကင်းသည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော  
အစီးအပွားကို။ သမ္ပဿံ၊ ကောင်းစွာမြင်ရခြင်းကြောင့်။ မောဒါမိ၊  
ဝမ်းမြောက်ရ၏။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ထိုဒုတိယဂါထာ၌။ နယေနာတိ၊ နယေနဟူ  
သည်ကား။ ဥပါယေန၊ အကြောင်းဖြစ်သောဉာဏ်နှင့်။ အတ္ထမတ္တနောတိ၊  
ဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အရောဂဘာဝသင်္ခါတံ၊ ရောဂါ  
ကင်းသည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဝုဗ္ဗိံ၊ အစီးအပွားကို။ သတ္ထာ၊  
မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤ တရားဒေသနာတော်  
ကို။ အာဟရိတု၊ ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို။ ပကာ  
သေတု၊ ပြတော်မူ၍။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်း

၅၆ ပထမဇော်တန်း ကောက်နုတ်ချက်ပါဠိများ နိဿယ

တော်မူ၏။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာကို ပြတော်မူသည်၏ အဆုံး၌။ ဗဟု၊  
များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊  
သောတာပတ္တိဖိုလ်အစရှိသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံ သု၊ ရောက်ကြလေကုန်၏။

- ဒေဝဒတ္တော၊ ယခုအခါဒေဝဒတ်သည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဝေနော၊  
သိန်းငှက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေပြီ။
- အဟမေဝ၊ ယခုအခါ ငါဘုရားသည်ပင်လျှင်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။  
လာပေါ၊ ဗီလုံးငှက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေပြီ။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်  
မူ၏။

သက္ကဏ္ဍိဇာတ် နိဿယ  
ပြီး၏။

သီလမေဓ သုတာ သေပေချာ



ကြားမြင်သီရ	များသုတထက်
သီလကိုယ်ကျင့်	ချီးမဖင့်ပ
အသင့်ကုံလုံ	ကိုယ်လုံးထုံ၍
ပြည့်စုံမှသာ	မြင့်မြတ်လှာသည်
သူငါသတိ	ရှိရန်သော်။